

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 26.02.1997

KOM(97) 49 endelig udg.

97/0067 (SYN)

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om rammerne for Fællesskabets
vandpolitiske foranstaltninger

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. INDLEDNING

Ved dette forslag fastlægges der en fællesskabsramme for beskyttelsen af overfladevand og grundvand i Fællesskabet med en fælles fremgangsmåde og med målsætninger, principper og grundlæggende foranstaltninger. Direktivet er baseret på det princip, at miljømæssig vandpolitik bør fokusere på vand, som det naturligt strømmer gennem vandløbssystemer mod havet, og under hensyntagen til de naturlige vekselvirkninger mellem overfladevand og grundvand. Både de kvalitetsmæssige og de mængdemæssige aspekter behandles. Direktivet vil kræve, at alle foranstaltninger for at nå miljømålsætningerne for en bæredygtig beskyttelse og anvendelse af vand koordineres, og at virkningerne heraf skal kontrolleres og overvåges inden for vandløbssystemernes opland, for således at sikre, at Fællesskabets vandpolitik anvendes på en sammenhængende og rationel måde. Direktivet er beregnet på at beskytte mod yderligere forringelse og på at øge kvaliteten og mængden af vand og vandøkosystemer, og for så vidt angår deres behov for vand også terrestriske økosystemer. Herved bidrager det også til en vandforsyning af de mængder og den kvalitet, der er nødvendig for at opnå en bæredygtig udvikling. Med hensyn til forureningsbekæmpelse bekræfter og formaliserer det den såkaldte "kombinerede metode", med bekæmpelse af forurening ved kilden kombineret med fastlæggelse af miljømålsætninger.

Forslaget imødekommer en anmodning fra Rådet og fra Europa-Parlamentets miljøudvalg, som i juni 1995 opfordrede til en gennemgribende revision af Fællesskabets vandpolitik. Som reaktion herpå vedtog Kommissionen en meddelelse om Det Europæiske Fællesskabs vandpolitik i februar 1996 baseret på principperne i traktaten og på Fællesskabets femte handlingsprogram på miljøområdet "Mod en Bæredygtig Udvikling". Det blev i meddelelsen anbefalet at vedtage et rammedirektiv om vandressourcer. En høring af Rådet, Europa-Parlamentet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg, Regionsudvalget og et bredt udvalg af berørte parter, herunder navnlig vandforbrugere, viste, at der var generel støtte for den politik, der blev gjort rede for i meddelelsen.

Nærværende forslag er resultatet af disse høringer, og det følger nøje retningslinjerne i meddelelsen.

2. BAGGRUND

2.1. Det historiske forløb af Det Europæiske Fællesskabs vandpolitik

Det Europæiske Fællesskabs vandpolitik daterer, som hovedparten af miljøpolitikken fra 1970'erne og der har i store træk været to "lovgivningsbølger".

Den første bølge bestod i en samling retsforskrifter om kvalitetsmålsætninger, herunder direktivet om overfladevand (75/440/EØF)¹, badevandsdirektivet (76/160/EØF)², fiskevandsdirektivet (78/659/EØF)³, skaldyrvandsdirektivet

¹ EFT nr. L 194 af 25.7.1975, s. 26.

² EFT nr. L 31 af 5.2.1976, s. 1.

³ EFT nr. L 222 af 14.8.1978, s. 1.

(79/923/EØF)⁴ og drikkevandsdirektivet (80/778/EØF)⁵. De vigtigste emissionskontrolelementer var direktivet om farlige stoffer (76/464/EØF)⁶ og grundvandsdirektivet (80/68/EØF)⁷. "Datterdirektiver" til direktivet om farlige stoffer blev vedtaget i løbet af begyndelsen af 1980'erne.

På ministerseminaret om vand i Frankfurt i 1988 gennemgik man de eksisterende retsforskrifter og fandt frem til en række forbedringer, der kunne foretages, og huller, der kunne udfyldes. Dette resulterede i den anden bølge af retsforskrifter på vandområdet, hvoraf det første var direktivet om rensning af byspildevand (91/271/EØF)⁸ og nitratdirektivet (91/676/EØF)⁹. I 1994 forelagde Kommissionen et forslag til direktiv om vandområders økologiske kvalitet¹⁰ som en yderligere opfølgning af Frankfurt-seminaret.

I 1991 skete der i anledning af ministerseminaret i Den Haag, efterfulgt af en rådsresolution i 1992¹¹, en yderligere udvikling i Fællesskabets vandpolitik, idet der blev opfordret til at udarbejde et detaljeret handlingsprogram for Fællesskabet med henblik på omfattende beskyttelse og forvaltning af grundvandet som led i en overordnet vandbeskyttelsespolitik. Rådet opfordrede også til at ændre grundvandsdirektivet (80/68/EØF)¹². Kommissionens forslag til et handlingsprogram for grundvandet¹³ blev vedtaget i 1996.

Kommissionen forelagde endvidere forslag til ændring af badevandsdirektivet¹⁴ i 1994 og af drikkevandsdirektivet¹⁵ i 1995 for at ajourføre dem. Kommissionen foreslog også en ny retsakt om emissionskontrol i form af et forslag til direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening i 1996 (96/61/EF)¹⁶.

Ankomsten af denne anden lovgivningsbølge har koncentreret tankerne omkring Det Europæiske Fællesskabs vandpolitik, navnlig da de fem nye forslag er faldet sammen med gennemførelsesperioden, og de hermed forbundne omkostninger, af direktivet om rensning af byspildevand og nitratdirektivet.

Meddelelsen om Det Europæiske Fællesskabs vandpolitik, der var rettet til Rådet og Europa-Parlamentet, blev udarbejdet som debatoplæg for at klarlægge behovet for midlerne til bedre samordning af Fællesskabets

⁴ EFT nr. L 281 af 10.11.1979, s. 47.

⁵ EFT nr. L 229 af 30.8.1990, s. 11.

⁶ EFT nr. L 129 af 18.5.1976, s. 23.

⁷ EFT nr. L 20 af 26.1.1980, s. 43.

⁸ EFT nr. L 135 af 21.5.1991, s. 40.

⁹ EFT nr. L 375 af 31.12.1991, s. 1.

¹⁰ EFT nr. C 222 af 10.8.1994, s. 6.

¹¹ Rådets resolution af 25.2.1992: EFT nr. C 59 af 6.3.1992, s. 2.

¹² EFT nr. L 20 af 26.1.1980, s. 43.

¹³ EFT nr. C 355 af 25.11.1996, s. 1.

¹⁴ EFT nr. C 112 af 22.4.1994, s. 3.

¹⁵ EFT nr. C 131 af 30.5.1995, s. 5.

¹⁶ EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

foranstaltninger. Som nævnt i indledningen er nærværende direktiv resultatet af den høring, der fulgte efter vedtagelsen af meddelelsen.

2.2. Reaktionen på høringsprocessen i forbindelse med meddelelsen

2.2.1. Rådet

Rådet gennemgik meddelelsen og vedtog den 25. juni 1996 en række konklusioner, hvori det hilste meddelelsen velkommen, noterede sig retningslinjerne for et rammedirektiv om vandressourcer og opfordrede Kommissionen til at fremsætte et forslag inden årets udgang under fuld hensyntagen til de anbefalinger, som Rådet har formuleret i tidligere konklusioner.

2.2.2. Europa-Parlamentet

Europa-Parlamentets udtalelse blev vedtaget den 23. oktober 1996 ()¹⁷. Det er kritisk over for meddelelsen og hævder, at Kommissionen ikke har magtet at fremkomme med et overordnet syn på den fremtidige retning for EF's vandpolitik. Det hævdes i udtalelsen, at Kommissionen forsøger at "renationalisere" vandpolitikken, og at reducere beskyttelsesniveauet. Udtalelsen fokuserer på spørgsmålet om forureningsbekæmpelse og går ind for en kombineret indfaldsvinkel til emnet baseret på "strengt og ens" emissionsnormer og supplerende kvalitetsmålsætninger. Udtalelsen støtter ideen med et rammedirektiv om vandressourcer og opfordrer Kommissionen til at fremsætte et forslag.

Kommissionen har nøje gennemgået Parlamentets udtalelse og har taget mange af bemærkningerne til sig. Hvad angår Parlamentets opfordring til "strengt og ens emissionsnormer" er den rette retsakt til fastlæggelse heraf det direktiv om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) (96/61/EF)¹⁸, som Rådet vedtog i september 1996 i samarbejde med Europa-Parlamentet. Det giver mulighed for at vedtage fælles emissionsgrænseværdier fra sag til sag, hvor det er nødvendigt, men kræver dem ikke under alle omstændigheder. Kommissionen støtter den fremgangsmåde, der er vedtaget i IPPC, idet den tror dette er mere effektivt og derfor resulterer i et højere og mere effektivt beskyttelsesniveau. Forslaget til et rammedirektiv om vandressourcer indfører en mekanisme, der skal sørge for, at IPPC og enhver norm, der vedtages under dette direktiv, medtages fuldt ud i den "kombinerede metode".

¹⁷ EFT-henvisning foreligger endnu ikke.

¹⁸ EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

2.2.3. *Det Økonomiske og Sociale Udvalg*

Det Økonomiske og Sociale Udvalg gennemgik meddelelsen og støttede ideen med et rammedirektiv om vandressourcer. Det understregede behovet for at sikre et højt beskyttelsesniveau for vandressourcer og vandmiljø. Udtalelsen blev vedtaget den 26. september 1996 (CES 1069/96)¹⁹.

2.2.4. *Regionsudvalget*

Regionsudvalget har også gennemgået meddelelsen, og det støtter ideen med et rammedirektiv om vandressourcer. Det understregede imidlertid behovet for at tage hensyn til lokale administrative strukturer. Udtalelsen blev vedtaget den 19. september 1996 (CdR 186/96, endelig udg.)²⁰.

2.2.5. *Andre interesserede parter*

En række udenforstående organisationer og privatpersoner reagerede skriftligt, alle til støtte for et rammedirektiv. De fleste bemærkninger så positivt på Kommissionens brede skitse, selv om nogle var uenige med hensyn til meddelelsens konkrete opbygning.

Ud over de skriftlige bemærkninger organiserede Kommissionen en todages konference den 28./29. maj 1996. Konferencen blev fulgt af omkring 250 delegerede, herunder repræsentanter fra medlemsstaterne, beføjede myndigheder, lokale myndigheder, vandleverandører, industrien, landbruget og ikke mindst forbrugere og miljøspecialister.

Konferencen gav anledning til en bred og stimulerende debat om alle aspekter ved Kommissionens forslag. Hovedsessionerne vedrørte forvaltning af vandløbssystemet, integration af vandpolitikken i politikken på andre områder, fastsættelse af emissionsgrænseværdier: anvendelsen af kvalitets- og emissionsnormer og vandmængdeforvaltning. Der blev ikke vedtaget nogen formelle konklusioner, men et dokument med en liste over de vigtigste emner, der blev drøftet, kan rekvireres ved henvendelse til Kommissionen (GD XI, kontor D1).

2.3. **Formålet med forslaget til et rammedirektiv om vandressourcer**

De fire hovedmål for en bæredygtig vandpolitik er:

- sikre drikkevandsforsyninger
- forsyning af vand til imødekommelse af andre økonomiske krav

¹⁹ EFT-henvisning foreligger endnu ikke.

²⁰ EFT-henvisning foreligger endnu ikke.

- beskyttelse af miljøet, og
- begrænsning af virkningerne fra oversvømmelser og tørke.

Disse mål er ikke altid gensidigt forenelige. Det skal navnlig bemærkes, at det tredje element, nemlig miljøbeskyttelse, er særligt følsomt og kræver særlig opmærksomhed.

Det er også klart, at Det Europæiske Fællesskabs rolle ikke er den samme på alle disse fire områder. Anvendelse af nærhedsprincippet giver ikke samme resultat på hvert enkelt område.

Kommissionen er nået til den konklusion, at det vigtigste mål for rammedirektivet om vandressourcer må være miljøbeskyttelsen, men at denne beskyttelse også yder et stort bidrag til de to første mål ved at beskytte råvandsressourcerne. Forebyggelse og begrænsning af oversvømmelser og tørke afhænger i udstrakt grad af regional og lokal arealplanlægning og indsats, hvori de forskellige specifikke betingelser spiller en vigtig rolle. Kommissionen ser kun en mindre rolle for Fællesskabet i begrænsningen af virkningerne fra oversvømmelser og tørke, selv om de foranstaltninger, der træffes for at sikre en bæredygtig udnyttelse af vand som ressource, naturligvis også bidrager til at nå det fjerde mål. Endelig er dette et "rammedirektiv", og som sådant skulle det kunne etablere en struktur inden for hvilken de fire mål bedre kan integreres på nationalt eller regionalt plan, selv om selve direktivet er koncentreret omkring miljøbeskyttelse. Det vigtige i ligeledes at tage hensyn til eventuelle virkninger af klimaændringer for vandpolitikken er blevet fremført for Kommissionen. Kommissionen er principielt enig heri og har rent faktisk taget konkrete skridt i denne retning, bl.a. ved at vedtage en række forslag til indsats på området og afsætte midler på Fællesskabets forskningsbudget. Man er overbevist om, at rammedirektivet som sådant vil give en ramme, hvor alle konkrete virkninger af klimaændringer kan behandles, men det har været vanskelig at indføre konkrete bestemmelser i direktivet om sådanne foranstaltninger. Muligheden for at udarbejde en Kommissionsstrategi i direktivet kunne om nødvendigt anvendes til at behandle dette emne.

Rammedirektivet om vandressourcer vil nå sine mål på fire vigtige måder:

- det vil danne en overordnet ramme, inden for hvilken Fællesskabet og nationale og regionale myndigheder kan udvikle en integreret og sammenhængende vandpolitik,
- det vil skabe et "sikkerhedsnet" for indkredsning af vandproblemer, som ikke behandles hensigtsmæssigt for øjeblikket, og som kræver indgriben på et passende niveau for at rette op på situationen,
- det vil danne et godt grundlag for indsamling og analyse af store datamængder om vandmiljøets tilstand og de belastninger, som det udsættes for. Dette vil tilvejebringe et afgørende informationsgrundlag, hvorpå de ansvarlige myndigheder kan bygge en fornuftig og bæredygtig politik, og

- det vil kræve gennemskuelighed baseret på offentliggørelse og formidling af oplysninger samt offentlig høring. Det vil også oprette et net for udveksling af oplysninger og erfaring mellem vandeksperter i hele Fællesskabet.

Opbygningen af forslaget til et rammedirektiv om vandressourcer

Rammedirektivet om vandressourcer fastlægger det overordnede mål for at opnå en god vandkvalitet, og dette kræver:

- forvaltning på vandløbssystemniveau,
- vurdering af vandløbssystemets karakteristika,
- overvågning af tilstanden i vandløbssystemets overfladevand og grundvand,
- vedtagelse af foranstaltningsprogrammer for at nå målet,
- resumering af alt det ovenstående i en forvaltningsplan for vandløbssystemets opland, og
- offentlig høring om denne plan.

Direktivet indeholder endvidere krav om:

- en ordning, der kan sikre, at al vandanvendelse betales med fuld omkostningsdækning,
- en feedbackordning, hvorved de nationale og Fællesskabets myndigheder informeres om særlige problemer,
- bekæmpelse af forureningsuheld,
- forenklede rapporteringsprocedurer, og
- en procedure til udvikling af samordnede strategier til bekæmpelse af forurening fra individuelle forurenere eller grupper af forurenere.

Gennem direktivet nedsættes der endvidere et udvalg med tværgående ansvar, som overtager ansvaret fra de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, og som skal dække de fremtidige behov for udvalg på Fællesskabets vandlovgivningsområde. Kun et af de direktiver, der ophæves ved dette direktiv, har et udvalg, men på lang sigt vil en større udvalgsstruktur udfolde sig.

2.5. Forbindelserne mellem forslaget til et rammedirektiv om vandressourcer og andre retsakter vedtaget af Det Europæiske Fællesskaber

2.5.1. *Forslaget til direktiv om vandområdets økologiske kvalitet (KOM(93) 680 endelig udg.)*²¹

Forslaget til rammedirektiv om vandressourcer vil erstatte forslaget om vandområdets økologiske kvalitet. Alle hovedelementerne i forslaget om økologiske kvalitet kan findes i det nye forslag, men anvendelsesområdet er blevet udvidet til også at omfatte grundvand og til at behandle nogle af problemerne omkring vandmængden. Det er blevet udvidet, så der skabes en klarere "ramme" og opnås tydeligere forbindelser med resten af vandpolitikken. Det nye forslag har naturligvis også draget fordel af drøftelserne i Rådet, Europa-Parlamentet og andre steder af det tidligere forslag.

2.5.2. *Grundvandsdirektivet (80/681/EØF)*²² og *forslaget til et handlingsprogram for grundvandet (KOM(96) 315 endelig udg.)*²³

Det var oprindeligt tanken, at handlingsprogrammet for grundvandet blandt andet skulle føre til en revision af grundvandsdirektivet, men meddelelsen nåede til den konklusion, at grundvandsdirektivet burde ophæves, og at bestemmelserne om beskyttelse af grundvandet bør indgå i rammedirektivet. Mange af anbefalingerne i handlingsprogrammet for grundvandet findes derfor også i en retligt bindende form i forslaget til rammedirektiv. Mange andre aspekter i handlingsprogrammet for grundvandet kan derimod ikke gennemføres ved hjælp af rammedirektivet, men vedrører andre indsatsområder og foranstaltninger, som er af en mindre formel karakter.

2.5.3. *Drikkevandsdirektivet (80/778/EØF)*²⁴

Kommissionen har for nylig foreslået en revision af drikkevandsdirektivet²⁵. Både i direktivet og den foreslåede ændring heraf fastsættes der normer for den vandkvalitet, der faktisk leveres til brugerne, frem for normer for miljøsituationen. Artikel 8 i rammedirektivet kræver, at alle vandressourcer, der anvendes til indvinding af drikkevand, skal udpeges på forhånd, og at der skal fastlægges kvalitetsnormer, som gør det muligt at overholde normerne i drikkevandsdirektivet under den forventede vandbehandlingsproces.

²¹ EFT nr. C 222 af 10.8.1994, s. 6.

²² EFT nr. L 20 af 26.1.1980, s. 43.

²³ EFT-henvisning foreligger endnu ikke.

²⁴ EFT nr. L 229 af 30.8.1990, s. 11.

²⁵ EFT nr. C 131 af 30.5.1995, s. 5.

2.5.4. *Badevandsdirektivet (76/160/EØF)*²⁶

Kommissionen er nået til den konklusion, at badevandsdirektivet yder et særskilt fællesskabsbidrag til integreringen af miljøpolitikken i turismepolitikken, og at det er en fordel, at det har en klar og særskilt egen identitet. Direktivet vil imidlertid blive nøje samordnet med rammedirektivet, fordi dets "badevandsområder" og de hermed forbundne forpligtelser, skal medtages i forvaltningsplanerne for vandløbssystemerne. Kommissionens forslag til en revision af badevandsdirektivet²⁷ tages derfor ikke af bordet.

2.5.5. *Direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (96/61/EF)*²⁸

Direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) kan ikke siges at være et "datterdirektiv" til rammedirektivet, fordi det, på en integreret måde, vedrører emissioner til luft og jordbund såvel som til vand. Det spiller imidlertid en central rolle i bekæmpelsen ved kilden af punktkildeforurening, og har således tydeligt nære forbindelser med rammedirektivet. Se også punkt 4.1, 4.2 og 4.3 med hensyn til en beskrivelse af de foranstaltninger vedrørende forurenende stoffer, der er medtaget i det foreslåede rammedirektiv.

2.5.6. *Direktivet om farlige stoffer (76/464/EØF)*²⁹

Kommissionen er af den opfattelse, at direktivet om farlige stoffer bliver overflødigt, når engang IPPC-direktivet, det foreslåede rammedirektiv om vandressourcer og et fremtidigt direktiv om forurening fra små industrianlæg er blevet vedtaget og gennemført fuldt ud. Se også punkt 4.1, 4.2 og 4.3 med hensyn til en beskrivelse af de foranstaltninger vedrørende forurenende stoffer, der er medtaget i det foreslåede rammedirektiv.

2.5.7. *Direktivet om overfladevand (75/440/EØF)*³⁰

Det foreslås i rammedirektivet, at ophæve overfladevandsdirektivet, når først foranstaltningsprogrammerne i rammedirektivet er på plads. Rammedirektivet vil imidlertid erstatte overfladevandsdirektivets krav med en forpligtelse til at udpege alle vandressourcer, der anvendes til indvinding af drikkevand, herunder grundvand, og til at vedtage

²⁶ EFT nr. L 31 af 5.2.1976, s. 1.

²⁷ EFT nr. C 112 af 22.4.1994, s. 3.

²⁸ EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

²⁹ EFT nr. L 129 af 18.5.1976, s. 23.

³⁰ EFT nr. L 194 af 25.7.1975, s. 26.

miljøkvalitetsnormer, der vil kunne sikre, at drikkevandsdirektivet overholdes efter rensning af vandet.

2.5.8. *Fiskevandsdirektivet (78/659/EØF)*³¹ og *skaldyrvandsdirektivet (79/923/EØF)*³²

Det foreslås i rammedirektivet, at ophæve begge disse direktiver, når først foranstaltningensprogrammerne i rammedirektivet er på plads. For øjeblikket gælder de to direktiver kun for de vandområder, som medlemsstaterne har udpeget som henholdsvis fiskevande og skaldyrvande. De giver derfor ikke nogen form for ensartet eller universel beskyttelse, og det er klart, at medlemsstaterne gennemfører direktiverne på meget forskellige måder. Rammedirektivet vil derimod yde beskyttelse for alt overfladevand op til "god overfladevandsstatus" og fortsat tillade medlemsstaterne at anvende særlige kvalitetsparametre for fiske- og skaldyrvande, hvis de ønsker det.

2.5.9. *Beslutningen om udveksling af oplysninger (77/795/EØF)*³³

Det foreslås i rammedirektivet, at ophæve beslutningen om udveksling af oplysninger, når først foranstaltningensprogrammerne i rammedirektivet er på plads. Den rigdom af oplysninger, der skal indsamles under rammedirektivet, vil sammen med arbejdet i Det Europæiske Miljøagentur med at samle og analysere denne information, gøre beslutningen irrelevant. Kommissionen vil imidlertid sammen med agenturet overveje, om det kan være hensigtsmæssigt at foreslå en tilbunds-gående revideret version af beslutningen for at have et retsgrundlag for agenturets arbejde på dette område.

2.5.10. *Rapporteringsdirektivet (91/629/EØF)*³⁴

Rapporteringsdirektivet fastlægger en treårig rapporteringscyklus for en række direktiver, hvor hver cyklus omfatter henholdsvis vandrelaterede, luftrelaterede og affaldsrelaterede retsforskrifter. De fleste direktiver i den vandrelaterede cyklus vil blive ophævet i 2007 og erstattet med rammedirektivet. Rammedirektivet vil ikke kræve rapportering via rapporteringsdirektivet, men fastlægger en seksårig rapporteringsplan synkroniseret med, hvad der bliver tilovers af den vandrelaterede cyklus fra rapporteringsdirektivet.

³¹ EFT nr. L 222 af 14.8.1978, s. 1.

³² EFT nr. L 281 af 10.11.1979, s. 47.

³³ EFT nr. L 334 af 24.12.1977, s. 29.

³⁴ EFT nr. L 377 af 31.12.1991, s. 48.

2.5.11. *Internationale konventioner*

Under en lang række forskellige retlige former har Det Europæiske Fællesskab og/eller dets medlemsstater undertegnet en række internationale konventioner om beskyttelse af have, søer, floder og grundvand. Medlemskabet af disse organisationer varierer og omfatter også en række ikke-medlemsstater.

Kommissionen er blevet kritiseret for, at den har tilladt, at der har udviklet sig uoverensstemmelser mellem den måde, hvorpå de forskellige organisationer behandler særlige emner, og det er blevet foreslået, at rammedirektivet skulle anvendes til at opnå større overensstemmelse. Det er imidlertid klart, at Det Europæiske Fællesskab ikke kan vedtage retsakter, der tvinger ikke-medlemsstater til at følge særlige politiske linjer under forhandlingerne under disse forskellige konventioner.

Kommissionen gør ikke desto mindre, så vidt det er muligt, hvad den kan for at reducere problemerne. Kommissionen sørger i stigende grad for en fælles EU-indstilling inden for disse organisationer (hvor EU-medlemsstaterne i mange tilfælde udgør flertallet eller en betydningsfuld blok). Endvidere gøres der i rammedirektivet et forsøg på at arbejde sammen med disse organisationer ved at tildele dem en rolle inden for administrationen af direktivet (se artikel 3). Eksisterende internationale flodbækkenorganisationer har fået deres plads i det omfang det er muligt og dem der omfatter ikke-medlemsstater tilskyndes til at arbejde (selv om dette naturligvis ikke kræves) efter de samme retningslinjer.

Gennemførelsen af De Forenede Nationers konvention om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer (som også dækker grænseoverskridende grundvandsområder) vil blive væsentligt fremmet af de foranstaltninger, der foreslås i dette direktiv.

Havvand omfattes ikke direkte af dette direktiv (selv om kystvande og vandløbenes udløb klart er omfattet). De relevante internationale konventioner om beskyttelse af havene har derfor ikke så nær en tilknytning til dette direktiv som flodbækkenorganisationerne har. Kommissionen erkender imidlertid betydningen af konventionerne om beskyttelse af regionalhave, og deltager sammen med de pågældende medlemsstater fuldt ud i deres arbejde.

2.6. **Retsgrundlag**

Kommissionen foreslår dette direktiv under traktatens artikel 130 S, stk. 1. Direktivet tager sigte på at bevare og forbedre vandmiljøet i Fællesskabet og sætter som mål at opnå mindst god status for overfladevand og grundvand inden for Fællesskabet. Direktivets bestemmelser er udarbejdet med det formål at tilvejebringe den fornødne koordinering af administrative strukturer og

procedurer for at kunne beskytte vandkvaliteten og vandmængden i Fællesskabet.

Direktivet skaber en overordnet ramme, inden for hvilken medlemsstaterne og Fællesskabet inden for deres respektive ansvarsområder kan udvikle grundlaget for en bæredygtig beskyttelse og anvendelse af vand, blandt andet med henblik på spørgsmål af grænseoverskridende karakter. De procedurer for koordinering mellem de administrative strukturer, der fastlægges ved direktivet, vil også danne grundlag for samordning af foranstaltninger, som kan sikre en kombineret anvendelse af emissionsbekæmpelse ved kilden og kvalitetsmålsætninger for vandmiljøet uafhængigt af, om sådanne foranstaltninger kræves i dette direktiv eller i andre fællesskabsretsakter eller nationale retsfor skrifter, der vedrører vandkvalitet.

Andre af direktivets bestemmelser udgør en fælles referenceramme for al overvågning af vandstatus, der kræves under andre retsfor skrifter eller i dette direktiv med henblik på forbedring af vandkvaliteten og vandmængden i Fællesskabet.

I denne henseende er mængdekontrol et vigtigt parameter for sikringen af god vandkvalitet, og, som et nyt element i Fællesskabets vandpolitik, er der indført bestemmelser, hvorefter medlemsstaterne bliver ansvarlige for, at der indføres procedurer, herunder tilladelse til eller forhåndsgodkendelse af vandindvinding, som sikrer, at overfladevandet og grundvandet ikke overudnyttes, og at ferskvandskvaliteten ikke forringes som følge af lavede vandstand eller reduceret overfladevandsafstrømning.

Hovedparten af direktivet vedrører vandkvalitetsspørgsmål, idet vandmængdeaspekterne hovedsageligt er medtaget af hensyn til opnåelsen af vandkvalitetsmålsætninger, og valget af retsgrundlag afspejler denne indfaldsvinkel.

2.7. Tidsplan

Teksten i Kommissionens forslag er baseret på den formodning, at Rådet vedtager rammedirektivet ved udløbet af 1997. Hvis direktivet vedtages på et senere tidspunkt, må alle de forskellige frister ændres tilsvarende. Den planlagte tidsplan i det foreslåede direktiv er koordineret med rapporteringscyklen for vand i rapporteringsdirektivet (91/629/EØF)³⁵. Følgende er de vigtigste frister:

Dec. 1997 Rådet vedtager direktivet.

Dec. 1999 Medlemsstaterne gennemfører direktivet.

Kommissionen tilpasser bilag II, III og V til den videnskabelige og tekniske udvikling. De ansvarlige myndigheder udpeges.

Dec. 2000 Vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, udpeges (artikel 8).

³⁵ EFT nr. L 377 af 31.12.1991, s. 48.

- Dec. 2001 Analyserne af vandløbsdistrikternes særlige træk afsluttes (artikel 5).
Undersøgelserne af menneskelige aktiviteter miljøvirkninger afsluttes (artikel 6).
Økonomiske analyser af vandanvendelsen afsluttes (artikel 7).
Registrene over beskyttede områder gøres færdige (artikel 9).
Overvågningsprogrammerne er operationelle (artikel 10).
- Dec. 2003 Forslagene til forvaltningsplaner for vandløbssystemerne offentliggøres (artikel 17).
- Dec. 2004 Forvaltningsplaner for vandløbssystemerne offentliggøres for perioden 2005-2010 (artikel 16).
- Dec. 2006 Kommissionen offentliggør den første rapport om gennemførelsen (artikel 22).
- Dec. 2007 Foranstaltningsprogrammerne fuldt operationelle (artikel 13).
Nogle af de eksisterende retsakter ophæves (artikel 24).
- Dec. 2010 Frist for målet at overholde "god status" (artikel 4).
Frist for målet med omkostningsdækning (artikel 12).
Anden omgang af forvaltningsplaner for vandløbssystemerne offentliggøres for perioden 2011-2016.
- Dec. 2013 Kommissionen foretager en ny gennemgang af direktivet (artikel 23).

I den periode, hvor dette forslag eksisterer side om side med de retsakter, der allerede er i kraft, men som senere skal ophæves, er der behov for en særlig indsats for at sikre, at der stadig er sammenhæng mellem de forskellige aktiviteter. Kommissionen vil hovedsagelig sørge for denne samordning gennem det udvalg, der oprettes ved dette direktiv.

3. SÆRLIGE SPØRSMÅL I FORBINDELSE MED FORSLAGET

3.1 Den kombinerede metode til forureningsbekæmpelse

Det foreslåede rammedirektiv om vandressourcer vil bekræfte den "kombinerede metode" til beskyttelse af vandressourcerne.

Forslaget indfører en række krav, som sikrer, at miljøkvalitetsmålsætninger og miljønormer opstilles på et fælles grundlag i hele Fællesskabet. Det sikrer også, at denne indsats samordnes med de forskellige former for kontrol med emissionsgrænseværdier, der er indført i andre af Fællesskabets miljøretsakter, som direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) (96/61/EF)³⁶. Begge kontrolformer vil styrke hinanden, og i enhver given situation vil det være den strengeste metode, der skal anvendes. Hvis det viser sig nødvendigt, at vedtagne fælles emissionsgrænseværdier eller fælles miljøkva-

³⁶ EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

litetsnormer for bestemte stoffer, er sådanne indgreb mulige efter henholdsvis artikel 18 i IPPC-direktivet og artikel 21 i det foreslåede rammedirektiv.

Det er sandt, at Kommissionen ikke foreslår noget enkelt "vanddirektiv", som omfatter alle elementer i den kombinerede metode i én enkelt retsakt, men det er tanken, at rammedirektivet skal sørge for samordning og sammenhæng i vandpolitikken, uden at der er behov for en så overvældende og u håndterlig foranstaltning.

Det vigtigste værktøj til sikring af denne samordning er foranstaltningsprogrammerne, som udgør et centralt led i de forvaltningsplaner for vandløbssystemerne, der kræves i rammedirektivforslaget. En af de "grundlæggende" foranstaltninger, der kræves i programmet under artikel 13, er gennemførelsen af alle relevante fællesskabsforskrifter, herunder IPPC-direktivet og andre EF-retsakter fra begge sider af den kombinerede metode, som dem der er nævnt i bilag VI, del A.

En yderligere forbindelse mellem de to sider af den kombinerede metode, er at IPPC kræver emissionskontrol baseret på den bedste tilgængelige teknik, medens det i artikel 10 fastlægges, at der skal træffes yderligere foranstaltninger, såfremt den bedste tilgængelige teknik er utilstrækkelig til at opfylde miljøkvalitetsnormerne. Rammedirektivet leverer nogle af disse normer.

Endelig giver forslaget til rammedirektiv Kommissionen mulighed for at udstikke "strategier" til imødegåelse af problemer med forurening med særlige forurenende stoffer. Sådanne strategier vil gøre det muligt at samordne alle de forskellige elementer i Fællesskabets retsfor skrifter med virkninger for beskyttelsen af vandressourcer, så der kan findes en løsning på problemet.

Et yderligere punkt er værd at nævne i denne forbindelse. En af de hyppigste bemærkninger til meddelelsen var, at den ikke i tilstrækkelig grad behandlede problemet med farlige stoffer, og herunder navnlig, at den ikke tog tilstrækkeligt hensyn til den fremtidige skæbne for direktivet om farlige stoffer (76/464/EØF)³⁷ og emissionsgrænseværdierne samt miljøkvalitetsmålsætninger for individuelle stoffer vedtaget under de forskellige "datterdirektiver". Der blev udtrykt frygt for, at overvågningen af vand udelukkende ville blive baseret på "økologiske" eller "biologiske" parametre uden nogen henvisning til farlige stoffer. Kommissionen har behandlet dette problem på følgende måde:

- Kravene i direktivet om farlige stoffer til emissionsgrænseværdier baseret enten på den bedste tilgængelige teknik eller på miljøkvalitetsmålsætninger vil blive overtaget af de emissionsgrænseværdier baseret på den bedste tilgængelige teknik, der kræves under IPPC-direktivet. Sammen med et forslag, som Kommissionen overvejer at fremsætte, og som skal omfatte anlæg, der ikke er omfattet af IPPC, vil IPPC-direktivet overflødig gøre den del af direktivet om farlige stoffer, der vedrører emissionsgrænseværdier.
- Kommissionen har set på, hvad der bliver tilbage af direktivet om farlige stoffer, for at se, om det er værd at bevare. De eneste væsentlige tiloversblevne elementer er foranstaltningsprogrammerne for liste II-stoffer og

³⁷ EFT nr. L 129 af 18.5.1976, s. 23.

ordningerne med vedtagelse af miljøkvalitetsmålsætninger for enkeltstoffer eller stofgrupper.

- Programmerne bliver overtaget af de foranstaltningsprogrammer, der kræves ifølge artikel 13 i det foreslåede rammedirektiv.
- De eksisterende kvalitetsmålsætninger i datterdirektiverne er også medtaget i rammedirektivet via en krydshenvisning i bilag X. Disse miljøkvalitetsnormer vil derfor gælde på tværs af hele Fællesskabet, når engang direktivet er vedtaget. Der vil kunne vedtages flere miljøkvalitetsnormer via sær-direktiver, der alt efter omstændighederne rettes mod enkelte stoffer eller stofgrupper.
- Den metode, der anvendes over for forurening, i det foreslåede ramme-direktiv kan sammenfattes således:
 - der medtages en liste over forurenende stoffer i bilag VIII,
 - ifølge artikel 21, stk. 4, skal der vedtages miljøkvalitetsnormer for forurenende stoffer, som medtages i bilag X,
 - i artikel 6 og bilag III kræves der vurdering af punktkildeforurening og diffus forurening,
 - i artikel 10 og bilag V kræves der overvågning af vand med hensyn til dets indhold af forurenende stoffer,
 - kravet i artikel 4 og definitionerne på "god overfladevandsstatus" og "god grundvandsstatus" medfører, at overholdelsen af miljøkvalitetsnormerne bliver en del af direktivets overordnede miljømål,
 - det kræves i artikel 13 og 14, at der træffes særlige foranstaltninger, såfremt miljøkvalitetsnormerne ikke overholdes, og
 - ordningen i artikel 21 sætter Kommissionen i stand til at rationalisere og samordne sine strategier for individuelle forurenende stoffer, og om nødvendigt at vedtage nye miljøkvalitetsnormer eller at træffe andre hensigtsmæssige foranstaltninger.
- For øjeblikket har Kommissionen ikke foreslået, at ophæve direktivet om farlige stoffer og dets fem datterdirektiver. Det bliver imidlertid muligt at ophæve dem, når engang rammedirektivet, direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening og direktivet om ikke-IPPC anlæg er gennemført fuldt ud.
- De eneste miljøkvalitetsnormer, der for øjeblikket er medtaget i bilag X, er dem, der for øjeblikket findes i datterdirektiverne til direktivet om farlige stoffer. Det er ikke helt tilfredsstillende at overføre disse normer, uden at tage dem op til fornyet overvejelse i lyset af ny videnskabelig dokumentation, men Kommissionen følte, at dette ville medføre en unødvendig forsinkelse af vedtagelsen af rammedirektivet. Artikel 21 sætter imidlertid Kommissionen i stand til at udvikle "strategier" for individuelle stoffer og som følge heraf at se på behovet for miljøkvalitetsnormer. Det er Kommissionens hensigt, at stoffer, som er omfattet af datterdirektiverne, skal være blandt de første, som Kommissionen behandler på denne måde,

bl.a. ved at tage hensyn til den videnskabelige og tekniske udvikling inden for økotoxikologiske metoder for risikovurdering og behovet for at tilpasse resultaterne af laboratoriemodelberegninger til de virkelige betingelser i vandmiljøet.

3.2. Forurening fra diffuse kilder

Udtrykket "forurening fra diffuse kilde" dækker en bred vifte af vidt forskellige fænomener, og det eneste de virkelig har til fælles er, at der er tale om forureningsformer, som ikke er forurening fra "punktkilder". Efterhånden som myndighederne bliver bedre til at angribe punktkildeforureningen, bliver diffuse kilder forholdsvis vigtigere og vigtigere og kræver behandling. Der findes imidlertid ikke nogen let og enkel løsning. Der er lige så mange løsninger, som der er problemer.

I det foreslåede rammedirektiv gøres der ikke forsøg på at indarbejde alle løsningerne i et enkelt direktiv. Problemerne i forbindelse med landbrugets nitratforurening vil fortsat skulle behandles under nitratdirektivet (91/676/EØF)³⁸. Direktivet om plantebeskyttelsesmidler (91/414/EØF)³⁹ og det foreslåede biociddirektiv (KOM (93) 352 og KOM (95) 387 - COD 465)⁴⁰ vil fortsat være de vigtigste værktøjer til bekæmpelse af forurening med disse stoffer, og rammedirektivet vil ikke kræve, at disse direktiver ændres. Hvor det er nødvendigt, kan der indføres produktkontrol af forskellig art under direktivet om begrænsning af markedsføring og anvendelse (76/769/EØF)⁴¹.

Rammedirektivet indeholder imidlertid bestemmelser, som vil lette samordningen af denne indsats. Det omfatter et krav under artikel 6 til de ansvarlige myndigheder om at foretage en vurdering af udstrækningen og lokaliseringen af forureningen fra diffuse kilder, og det omfatter en ordning til identificering og behandling af sådanne problemer på lokalt plan, nationalt plan og fællesskabsplan (se punkt 4.1).

3.3. Fælles normer

Der er blevet fremsat visse ønsker om fælles og ens normer i hele Fællesskabet. Kommissionen er nået til den konklusion, at ens emissionsgrænseværdier og kvalitetsnormer kan være hensigtsmæssige under visse omstændigheder, men ikke altid er den bedste miljøpolitiske reaktion. I nogle tilfælde vil lokale forhold kræve afvigelser fra det specifikke normsæt. Det er imidlertid vigtigt at fastsætte ensartede normer i påkrævede tilfælde, og at sørge for, at det overordnede ambitionsniveau, de overordnede miljømålsætninger, fastlægges på et fælles og højt niveau.

3.3.1. Emissionsgrænseværdier

Rammedirektivet fastsætter i sig selv ikke nogen emissionsgrænseværdier, men det samordner dem, der kræves under andre restakter,

³⁸ EFT nr. L 375 af 31.12.1991, s. 1.

³⁹ EFT nr. L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁴⁰ EFT nr. C 239 af 5.9.1993, s. 1, og C 261 af 6.10.1995, s. 5.

⁴¹ EFT nr. L 262 af 27.9.1976, s. 20.

herunder navnlig direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) (96/61/EF)⁴². IPPC-direktivet kræver ikke fælles emissionsgrænseværdier i alle tilfælde, men indeholder en ordning i artikel 18 til indførelse af sådanne værdier, når det findes nødvendigt. Intet i rammedirektivet vil tillade afvigelser af nogen art fra kravene i IPPC-direktivet.

3.3.2. *Miljøkvalitetsnormer*

Bilag X til rammedirektivet har overtaget de forskellige miljøkvalitetsnormer fra datterdirektiverne til direktivet om farlige stoffer (76/464/EØF)⁴³ (hvor der, ret forvirrende, henvises til dem som "miljøkvalitetsmålsætninger"). Medens disse normer tidligere kun fandt anvendelse i de medlemsstater, der havde valgt metoden med "kvalitetsnormer" i direktivet om farlige stoffer, anvender rammedirektivet dem nu over hele Fællesskabet. Artikel 21, stk. 4, i rammedirektivet indeholder også en ordning til fastlæggelse af nye fælles kvalitetsnormer, hvor dette findes nødvendigt.

3.3.3. *Miljøkvalitetsmålsætninger*

Direktivets overordnede miljøkvalitetsmålsætninger fastsættes i artikel 4. Disse målsætninger skal nås og/eller opretholde en "god" status i alt overfladevand og grundvand, og skal være i overensstemmelse med normerne eller målsætningerne for "beskyttede områder", inden år 2010. Disse målsætninger er fælles for hele Fællesskabet.

Der tillades et par mindre undtagelser fra behovet for at opnå "god" status under de strenge betingelser, der er fastsat i artikel 4, stk. 3 og 4.

"God status" defineres i artikel 2 og fastlægger et fælles ambitionsniveau for hele Fællesskabet. I bilag V fastlægges de grundlæggende kriterier for en sådan overvågning. For overfladevand omfatter det økologisk overvågning af vandmassens fysisk-kemiske, biologiske og fysiske egenskaber samt kemisk overvågning af de forurenende stoffer, der er anført i bilag VIII. For grundvand omfatter det overvågning af grundvandsmængden og kemisk overvågning af de stoffer, der er anført i bilag VIII. Nærmere enkeltheder findes i bilag V til forslaget.

De naturlige forhold for overfladevand og grundvand varierer klart enormt i Fællesskabet, og det er derfor ikke altid muligt eller ønskeligt at fastlægge identiske metoder eller, for eksempel, parametre eller parameterværdier til brug under alle omstændigheder. Kommissionen er ikke desto mindre af den opfattelse, at der er fastlagt de grundlæggende kriterier for de tekniske bilag, som kombineret med de brede definitioner på "god status" i artikel 2 skaber muligheder for at foretage rimelige sammenligninger, og gør det muligt, at miljømålsætningerne i artikel 4 virkelig bliver "fælles" for alle medlemsstater.

⁴² EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

⁴³ EFT nr. L 129 af 18.5.1976, s. 23.

Kommissionen har for nylig bestilt en undersøgelse om de økologiske kvalitetsaspekter ved overvågning af overfladevand, som viste, at en sådan fremgangsmåde er mulig og kan udvikles inden for den tidsplan, der regnes med i rammedirektivet. Eksemplarer af rapporten og Kommissionens resumé kan rekvireres fra kontor D-1 i GD XI.

3.4. Koordinering inden for vandløbssystemdistrikter

Kommissionen har bemærket sig den næsten generelle støtte, som høringsprocessen viste, at der var til princippet med anvendelse af hele vandløbssystemdistriktet som den grundlæggende og naturlige enhed for beskyttelse og anvendelse af vand. Forslaget til rammedirektiv fastlægger derfor vandløbssystemerne som den primære administrative enhed i forbindelse med vandforvaltning. Selv om forslaget kræver, at overvågning og fastlæggelse af foranstaltningsprogrammer osv. gennemføres i hele vandløbssystemet, tillader det dog, at dette opnås gennem samordning af den administrative indsats, frem for at kræve, at der findes en enkelt styrelse eller myndighed. Således kan en ansvarlig myndigheds rolle variere fra at have et specifikt, endog begrænset ansvar i den koordinerede administrative struktur til en fuldt udbygget centraliseret myndighed afhængig af de administrative traditioner i den pågældende medlemsstat.

3.5. Overvågning og Det Europæiske Miljøagentur

En stor del af forslaget til rammedirektiv om vandressourcer vedrører indsamlingen af forskellige datasæt om miljøets tilstand og belastningerne på dette miljø. Oplysningerne indsamles hovedsageligt af driftsmæssige årsager som grundlag for beslutningstagningen inden for de enkelte vandløbssystemer. Dataene er imidlertid også potentielt en særdeles rig kilde for overvågningskampagner af den slags, der gennemføres af nationale myndigheder, af Det Europæiske Miljøagentur og inden for Kommissionen, navnlig Fællesskabets statistiske myndighed (Eurostat), for at registrere tendenser og som grundlag for beslutningstagningen på nationalt plan og fællesskabsplan. Kommissionen har derfor arbejdet nært sammen med Det Europæiske Miljøagentur under udarbejdelse af dette forslag. Eurostats indsamling og behandling af data om miljøets tilstand og belastning af er af lige så stor betydning for denne opgave, og der vil blive sikret omfattende inddragelse af begge institutioner ved rammedirektivets gennemførelse.

Agenturet arbejder for øjeblikket på at udforme et overvågningsnet af målestationer, som skal baseres på eksisterende stationer i fornødent omfang suppleret med nye stationer for at få et samlet overblik. De overvågningsprogrammer, der kræves ifølge dette forslag, vil udvide den række af stationer, som agenturet kan trække på ved udbygningen af dets net.

3.6. Fællesskabets medfinansiering

I de seneste år, og via initiativer som reformen af strukturfondene i 1988, er øget medfinansiering fra Fællesskabet til miljøinfrastrukturer og andre investeringer blevet et vigtigt træk i medlemsstaternes regionaludviklingsprioriteter, navnlig i mål 1- og 6-områder. For perioden fra 1994 til 1999 er der som forpligtelsesbevillinger bevilget omkring 8 mia ECU (1994-priser) til

miljøinvesteringer i medlemsstaterne under strukturfondenes forskellige regionale mål. Endvidere blev der fra 1993 til 1995 bevilget over 1,7 mia ECU til en række vandforvaltningsinfrastrukturer i de fire samhørighedsmedlemsstater. Der er også midler til rådighed fra Den Europæiske Investeringsbank (EIB). Det foreslåede direktiv vil yderligere styrke det grundlag, hvorpå investeringsbehovene bedømmes, og det vil styrke den regionale planlægningsproces både nu og i fremtiden.

3.7. Betaling for brug af vand

Indvinding og forbrug af overflade- og grundvand og udledning af forurenende stoffer til overfladevand er vidt forskellige måder at bruge vand på. Disse aktiviteter såvel som anvendelse af vand på stedet vil kunne være til skade for miljøet, såfremt de ikke kontrolleres og reguleres, og faktisk er sådanne aktiviteter omfattet af en lang række retsforskrifter, som vil blive koordineret inden for rammerne af dette direktiv. Kommissionen erkender de vanskeligheder, der er forbundet med at tilskrive diffus forurening til dens nøjagtige kilde, men den mener, at omkostningerne ved denne forurening internaliseres i gældende lovgivning, som følger 'forureneren betaler'-princippet, f.eks. nitratedirektivet.

Der er imidlertid mulighed for at effektivisere anvendelsen af vand og miljøbestemmelserne vedrørende denne anvendelse ved at sørge for at prisen på vand virkelig afspejler de hermed forbundne omkostninger, herunder miljø- og ressourceomkostninger. Dette begreb blev ikke beskrevet i Kommissionens meddelelse, men er dukket frem under høringsprocessen som et middel til en mere fuldstændig gennemførelse af forureneren betaler princippet i denne sektor.

Med dette for øje kræver direktivets artikel 7, at der skal foretages en økonomisk analyse af forskellige vandanvendelser, som blandt andet skal give et mere realistisk overblik over de økonomiske omkostninger ved forskellige anvendelser af vand fra vandløbssystemdistriktet. Det kræves derpå i artikel 12, at priserne på brug af vand nøje afspejler de økonomiske omkostninger.

En betaling for vand, som i højere grad svarer til de økonomiske omkostninger for samfundet og erhvervslivet, er et middel til at styrke en effektiv efterspørgselsorienteret forvaltning af en ressource, som der bliver større og større mangel på, og den får dermed en ansøende funktion. Den vil endvidere bidrage til at fremskaffe den fornødne finansiering til vandsektoren, og den vil navnlig bidrage til at finansiere miljøbeskyttelsesforanstaltninger og forebyggende tiltag. Den har derfor også en finansieringsfunktion.

For de vandanvendelser, der omfattes af dette direktiv, er de vigtigste elementer af disse økonomiske omkostninger:

- Omkostningerne ved at yde de nødvendige tjenester i forbindelse med brug af vand. Disse tjenester består hovedsagelig i at indvinde og levere ferskvand samt indsamle og behandle spildevand. Mere generelt vedrører de alle de forureningsforebyggelses- og kontrolforanstaltninger, der kræves af myndighederne, hovedsagelig gennem lovgivning. Priser eller afgifter, der

afspejler alle omkostningerne ved disse tjenester, kaldes omkostningsdækkende priser.

- Miljømæssige omkostninger og ressourceudtømmende omkostninger. Disse kan være relevante afhængig af de hydrologiske og samfundsøkonomiske forhold samt de lovmæssige og administrative bestemmelser gældende for vandløbssystemet. Omkostningerne udgør de miljøkadeomkostninger, som nogle vandbrugere foranlediger andre brugere, herunder fremtidige brugere, eller samfundet som helhed, og omkostningerne ved forgangne muligheder, som andre vandbrugere lider under på grund af en resources udnyttelse ud over dens naturlige genetableringshastighed.

Af konsultationer med medlemsstaterne, navnlig gruppen af medlemsstaternes miljøøkonomer (ENVECO), og med andre berørte parter er målet med at gennemføre princippet med fuld omkostningsdækning for alle anvendelser af vand fremstået som princippet for sund vandforvaltning. En række medlemsstater (Danmark, Tyskland, Nederlandene, Sverige, Det Forenede Kongerige og, inden for det europæiske økonomiske samarbejdsområde, Island) har rent faktisk indført princippet med fuld omkostningsdækning for spildevandsindsamling og -behandling samt for ferskvandsindvinding og -distribution overalt eller er i færd med at indføre det. Andre medlemsstater har delvis omkostningsdækning eller lovgivning herom (Belgien, Frankrig, Italien, Østrig, Portugal, Finland og inden for det europæiske økonomiske samarbejdsområde, Norge).

Artikel 12 i dette direktiv forpligter medlemsstaterne til inden år 2010 at sikre, at alle omkostninger (som anført) for alle tjenester tilknyttet anvendelse af vand dækkes fuldt ud både globalt, dvs. fra alle brugere, og af de enkelte økonomiske sektorer, dvs. fra alle økonomiske sektorer, idet alle anvendelser af vand opdeles i mindst følgende tre sektorer: husholdninger, industri og landbrug. Disse bestemmelser sigter mod at reducere direkte statsstøtte, der sædvanligvis betales over skatterne, krydssubsidier mellem erhvervssektorer og subsidier mellem nuværende og fremtidige brugere (til opbygning af reserver).

Foreliggende dokumentation for krydssubsidiering for tjenesteydelsesomkostninger mellem økonomiske sektorer peger på, at subsidier fra husholdninger til industrien i Fællesskabets rigeste regioner og fra industrien til husholdninger i Fællesskabets fattigste regioner. I dele af Fællesskabet, hvor der er betydelig vandbelastning, er der ligeledes tegn på subsidier fra husholdninger og industrien til landbruget, f.eks. i form af 'først-til-mølle'-indvinding tættest på vandsystemets udspring eller ukontrollerede udledninger af forurenende stoffer. Gennemførelse af fuldt dækkende kostpriser for hver økonomisk sektor sigter mod at øge gennemsigtigheden af de pågældende finansielle transaktioner. Gennemsigtighed er vigtig, ikke mindst for at vurdere konkurrenceforvridning, i alle anvendelser af vand, der ikke sker i husholdningerne. Omkostningsdækning pr. sektor kan ligeledes forebygge misbrug af monopolstillinger.

I artikel 12 forpligtes medlemsstaterne ligeledes til at sikre, at prisen på brug af vand, hvor det er nødvendigt, også afspejler miljømæssige og ressourceudtømningsrelaterede omkostninger. Nogle af disse omkostninger er allerede

medregnet i flere medlemsstater, hidtil hovedsagelig gennem skatter og afgifter på vandforurening og -indvinding (eks. Belgien, Danmark, Tyskland, Frankrig, Nederlandene og Finland). Fastsættelsen af niveauerne for disse afgifter burde baseres på skøn over de tilknyttede skader fra den pågældende vandforurening og -indvinding og på en forståelse af efterspørgselselasticiteten for disse aktiviteter. Hensigten med den økonomiske analyse, der kræves i artikel 7, er at fremskaffe de nødvendige oplysninger. Det er vigtigt at bemærke, at disse økonomiske analyser nødvendigvis skal foretages på vandløbssystemdistriktsniveau, eftersom det er på dette niveau, at virkningerne på miljøet og på andre medlemmer af samfundet bedst kan forstås.

Prisdifferentiering fra forskellige naturskabte betingelser i forskellige vandløbssystemdistrikter bør ikke betragtes som konkurrenceforvridning, så længe de er rene afspejlinger af de involverede miljø- og ressourceudtømningsrelaterede omkostninger.

De økonomiske vurderingers og prisberegningers gennemsigtighed og sammenlignelighed sikres gennem de fælles principper i direktivet, og dette skulle gøre udveksling af erfaring lettere og føre til, at de ansvarlige myndigheder erhverver vigtige færdigheder, og at offentligheden involveres i højere grad. Med henblik herpå er de fælles principper for den økonomiske analyse af vandanvendelse skitseret i artikel 7 og de tekniske specifikationer anført i bilag II.

Det bliver op til medlemsstaterne at tage stilling til, hvorledes denne fuldstændige omkostningsdækningsforpligtelse kan gennemføres, og navnlig hvorvidt, hvorledes og hvornår der fastlægges betalinger, som svarer til miljø- og ressourceomkostningerne under hensyntagen til undtagelserne i artikel 12. Betalingen skal i hovedsagen blot dække de faktiske omkostninger.

3.8. Net og konferencer hvert andet år

Listen over ansvarlige myndigheder og navnene på kontaktpersonerne vil danne et naturligt net af vandedsperter, herunder brugere, som Kommissionen mener kan blive en særdeles værdifuld ressource. Kommissionen overvejer blandt andet at afholde regelmæssige konferencer, eventuelt hvert andet år, for alle kontaktpersoner eller specialister for at drøfte emner af fælles interesse og sammenligne forskellige metoder, som de har anvendt. Andre aktiviteter, som offentliggørelse af et net-tidsskrift, udvikling af undervisnings- og uddannelsesmateriale eller udveksling af udstationerede eksperter kan også tænkes. Kommissionen modtager gerne forslag på dette område.

4. ØKONOMISK ANALYSE

4.1. Indledning

Kommissionen går fuldt ind for det princip, at alle forslag bør ledsages af økonomiske analyser, men erkender at sådanne analyser i nogle tilfælde må være mindre detaljerede. Dette er tilfældet med rammedirektivet om vandressourcer.

Det er på sin vis ironisk, at rammedirektivet skal indføre mange af de informationsindsamlingsordninger, der ville have skabt mulighed for at gennemføre en mere fuldstændig analyse af selve forslaget.

Forslaget kræver samtidig overvågning af miljøets tilstand, og at der træffes foranstaltninger, som skal sikre at tilstanden er "god". De oplysninger, der er til rådighed om miljøets tilstand, er derfor utilstrækkelige til nøjagtigt at afgøre, hvor stor en ekstrainsats der må gøres. Før forslagets overvågningskrav er gennemført, vil det ikke være muligt med nogen særlig nøjagtighed at sige, hvor alvorlige afværgeforanstaltninger, der skal træffes, og derfor heller ikke, hvor meget de eventuelt vil koste.

Endelig bør den økonomiske analyse kun tage stilling til omkostningerne og fordelene ved dette bestemte forslag. Kommissionen må derfor antage, at andre direktiver er gennemført fuldt ud, herunder navnlig direktivet om rensning af byspildevand (91/271/EØF)⁴⁴, badevandsdirektivet (76/160/EØF)⁴⁵, nitratdirektivet (91/676/EØF)⁴⁶, direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (IPPC) (96/61/EF)⁴⁷ og de øvrige direktiver, der er nævnt i bilag VI, del A. I mange tilfælde er disse direktiver enten utilstrækkeligt gennemført i medlemsstaterne for øjeblikket, eller befinder de sig stadig i gennemførelsesperioden. Det gælder her atter, at før disse foranstaltninger er gennemført fuldt ud og får indflydelse på miljøet, er det vanskeligt at vurdere, hvor meget mere, der bliver behov for under rammedirektivet.

I betragtning af de ovennævnte vanskeligheder er Kommissionen nået til den konklusion, at alle eventuelle omfattende sæt tal for eller skøn over omkostninger og fordele finansielt set i bedste tilfælde er upålidelige og i værste tilfælde er misvisende eller forkerte. Følgende analyse koncentrerer derfor om at indkredse arten af de omkostninger og fordele, der er forbundet med forslaget, og vil kun give tal for skøn over størrelsesordenen af overvågnings- og forvaltningsomkostninger.

Kommissionen tror, at de sandsynlige omkostninger ved dette forslag bliver overkommelige over det pågældende tidsforløb, og at de foranstaltninger, der er beskrevet i forslaget, alle er nødvendige, hvis Fællesskabets vandpolitik skal være bæredygtig på lang sigt. Kommissionen erkender imidlertid, at medlemsstaterne nu, hvor de har et forslag på bordet, meget vel kan frembringe mere substantielle økonomiske analyser af forslaget, end Kommissionen har været i stand til at præstere. Kommissionen imødeser gerne det arbejde, som medlemsstaterne måtte have udført desangående, og medlemsstaterne har rent faktisk under høringsprocessen forud for vedtagelsen af dette forslag meddelt, at de hvor det var muligt var villige til at give sådanne oplysninger. I det usandsynlige tilfælde, at sådanne undersøgelser påviser, at omkostningerne for staten eller private interesser er uforholdsmæssigt store eller unødvendige, forpligter Kommissionen sig til en konstruktiv dialog med Rådet (og hvor det er nødvendigt med Europa-Parlamentet) om, i hvilket omfang ændringer af forslaget vil være hensigtsmæssige.

⁴⁴ EFT nr. L 135 af 21.5.1991, s. 40.

⁴⁵ EFT nr. L 31 af 5.2.1976, s. 1.

⁴⁶ EFT nr. L 375 af 31.12.1991, s. 1.

⁴⁷ EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

4.2. Omkostninger

Kommissionen forventer, at forslaget vil føre til væsentlige omkostninger på følgende hovedområder:

4.2.1. Administrative omkostninger for medlemsstaterne

Der vil være administrative omkostninger forbundet med udpegningen af de ansvarlige myndigheder. Der vil bære løbende udgifter for disse organisationer, selv om den bedre koordinering og bedre baggrundsoplysninger skulle føre til bedre lønsomhed i de administrative operationer (stordriftsfordele). Driftsomkostninger kunne variere fra nul i små vandløbssystemdistrikter med 'god vandstatus' og med veletablerede koordineringsprocedurer og driftskontrolsystemer, hvor omkostninger ofte opvejes af administrative synergier. For andre vandløbssystemdistrikter kunne administrationsomkostningerne imidlertid beløbe sig til 0,5 mio ECU pr. år (overvågning ikke medregnet).

Medlemsstaterne skal oprette en autoriserings- eller tilladelsesordning til at kontrollere vandindvinding, hvor sådanne ordninger ikke allerede eksisterer. De skal ligeledes indføres en afgiftsordning for vandanvendelse. Omkostningerne ved disse ordninger afhænger fuldstændig af, om den ene eller den anden ordning allerede er gennemført og korrekt håndhævet. Således vil ekstraomkostningerne i de medlemsstater, der allerede har fuldt fungerende tilladelsesordninger, være meget lave. Indførelsen af sådanne ordninger vil imidlertid kunne medføre høje omkostninger pr. udstedt indvindingstilladelse eller pr. udledt forureningsenhed.

Myndighederne skal inddrages i en mere omfattende offentlig høring end det normalt er tilfældet for tiden og vil skulle dække de hermed forbundne omkostninger.

4.2.2. Overvågningsomkostninger

Medlemsstaterne skal dække meromkostningerne ved overvågning. Hovedelementerne heri vil være overvågning af overfladevands status og grundvands status sammen med overvågningen af vand, der anvendes til indvinding af drikkevand. Dette vil være en stigning i det nuværende overvågningsniveau, navnlig med hensyn til grundvands-overvågning og overvågning af overfladevands økologiske status.

Til det foreslåede direktiv om vands økologiske kvalitet er den yderligere overvågning og tilknyttede omkostninger blevet anslået til ca. 350 mio ECU pr. år, hvilket rundt regnet svarer til 1 ECU pr. borger pr. år. Prøveudtagning til 'vandstatus', herunder kemiske og mængdemæssige aspekter, kunne imidlertid fordoble dette tal. En del af denne overvågning foretages allerede af medlemsstaterne, men for nogle medlemsstater vil især den nødvendige overvågning af grundvandet kræve en forøget indsats. Det fremgår af en nylig undersøgelse, at omkostningerne ved overvågning af grundvands

status (kvalitet og kvantitet) stort set kan anslås til 30 mio ECU for hele Fællesskabet, hvor overvågning af mængde udgør ca. 10%. Størstedelen af disse omkostninger opstår ved overholdelse af kravene i de allerede eksisterende fællesskabsbestemmelser og nationale lovgivninger.

Ud over den fysiske overvågning af vandets status skal myndighederne fuldføre analysen af vandløbssystemdistriktets særlige træk, vurderingen af de menneskelige aktiviteterets miljøvirkninger, økonomisk analyse af vand anvendelsen i vandløbssystemdistriktet og registreret over beskyttede områder. Ingen af disse opgaver vil være så arbejdsintensive som opfyldelsen af overvågningskravene.

4.2.3. *Omkostningerne for private husholdninger*

Kravet om, at der ved betaling for brug af vand skal ske fuld omkostningsdækning vil kunne få særlig virkning for storforbrugs-husholdninger, men der kan gøres undtagelser for et mindsteforbrug af vand til husholdningsformål til en rimelig pris for at modvirke store prisstigninger for størstedelen af brugerne.

4.2.4. *Omkostningerne for industrien og landbruget*

Hvor foranstaltningerne ifølge Fællesskabets og medlemsstaternes gældende retsfor skrifter har vist sig at være utilstrækkelige til at beskytte vandet og vandmiljøet, kan industrien blive bedt om at træffe yderligere foranstaltninger. Landmænd og fiskere kunne få stillet lignende krav. Disse foranstaltningers omfang vil være vanskelige at vurdere, før overvågningsprogrammerne er helt færdige.

Kravet om tilladelser til vandindvinding og betaling for vand anvendelsen med fuld omkostningsdækning forventes ikke at få væsentlige virkninger for disse sektorer, fordi de ofte allerede selv dækker disse omkostninger. Foranstaltninger, der yderligere skal opveje miljø- og ressourcemæssige omkostninger, afhængig af de nærmere omstændigheder ved medlemsstaternes indsats, kunne imidlertid få væsentlige virkninger i visse områder af Fællesskabet på særlige tider af året. Nogle af meromkostningerne vil blive opvejet af en mere omkostningseffektiv vand anvendelse. Disse omkostninger vil afspejle regionale variationer i knaphed overalt i Fællesskabet og vil derfor få forskellige virkninger i forskellige områder og muligvis også på forskellige tider af året. Det er navnlig muligt, at opkrævning af fuld dækning for miljø- og ressourcemæssige omkostninger ved vandindvinding i landbruget kunne føre til varige ændringer i landbrugets arbejdsmønstre for at sikre bæredygtighed på lang sigt. Disse omkostninger udgør imidlertid en internalisering af omkostninger, som i øjeblikket bæres af hele samfundet, enten finansielt eller gennem miljøforringelse. Det er op til medlemsstaterne, inden for reglerne for det indre marked, at finde ud af hvordan de virkninger, der skønnes uønskede, kan afhjælpes.

4.2.5. *Omkostninger ved fysiske forbedringer af vandmasser og af vandinfrastrukturer*

Medlemsstaterne, lokale myndigheder og grundejere vil kunne blive forpligtet til at foretage fysisk retablering af overfladevandmasser og at træffe foranstaltninger til at forbedre gendannelsen af grundvandet. Det omfang, hvori en sådan indsats vil være nødvendig, vil fremgå af overvågningsprogrammerne.

Der kunne også være tilfælde, hvor byspildevandsbehandlingsanlæg, der kræves i henhold til direktivet om behandling af byspildevand (91/271/EØF)⁴⁸, skønnes utilstrækkelige og yderligere forbedringer er påkrævede.

Det er muligt, at den bedre gennemsigtighed i vandforvaltningen, sammen med indførelsen af priser, der fuldt ud dækker omkostningerne, vil resultere i pres fra offentligheden til at forbedre vandforsyningsinfrastrukturen (navnlig hvad angår utætte ledninger), selv om sådanne forbedringer ikke rent faktisk kræves i henhold til forslaget.

4.2.6. *Tab af arbejdspladser*

Nogle af de ovenfor angivne omkostninger vil kunne medføre tab af arbejdspladser i de pågældende erhvervsgrøner.

4.3. **Fordele**

Kommissionen forventer, at forslaget medfører væsentlige fordele på følgende hovedområder. For mange af dem er det vanskeligt at fastslå deres værdi i penge.

4.3.1. *Fordele ved en mere effektiv vandpolitik*

Oplysninger indsamlet som resultat af forslagets forskellige overvågnings- og vurderingskrav og anvendelse af vandløbssystemsforvaltning burde medføre en forbedring i foranstaltningernes effektivitet samt en større gennemslagskraft gennem bedre målretning af foranstaltningerne. Det kan måske også føre til en tidligere opdagelse af eventuelle problemer og dermed bidrage til en tidligere afbødning af deres virkninger med færre omkostninger. Det vil ligeledes føre til en mere effektiv fordeling af knappe vandressourcer. Presset fra offentlighedens inddragelse og gennemsigtigheden generelt kunne føre til bedre produktivitet i vandsektoren og således reducere serviceomkostningerne.

⁴⁸ EFT nr. L 135 af 21.5.1991, s. 40.

4.3.2. *Fordelene ved reducerede vandbehandlingsomkostninger*

Forslaget skulle medføre kvalitetsforbedring for ferskvand og grundvand (og hjælpe med til at forebygge yderligere forringelse), der vil føre til en reduktion i vandbehandlingsomkostningerne (og fremtidige omkostninger).

Et enkelt regnestykke kan påvise disse omkostningers omfang: hvis 0,1% af de 170 mia m³ overfladevand, der årligt indvindes i Fællesskabet (til alle formål), gennemgår avanceret behandling for at fjerne forurening (f.eks. pesticider), ville de nødvendige investeringer overstige 600 mio ECU. En alvorlig forringelse af grundvandskvaliteten ville øge dette tal betydeligt.

4.3.3. *Fordelene ved forbedret bæredygtighed i vandforsyningen*

Vandknaphed, der skyldes dårlig vandforvaltning, udgør en reel omkostning for landmænd og industrien såvel som væsentlige ulemper og potentielle sundhedsfarer for brugere i husholdninger. Forslaget skulle hjælpe med til at forbedre forvaltningen af overfladevand og grundvand og vil gennem prisfastsættelsesmekanismen fremme mere effektiv vandanvendelse. Dette skulle bidrage til en bæredygtig og mere pålidelig forsyning. Følgende eksempel illustrerer størrelsesordenen for brugere i husholdningerne: Hvis 50 mio europæere af mangel på tillid til drikkevandskvaliteten ville købe 1 l vand på flaske pr. dag til 0,5 ECU pr. liter, ville det udgøre en årlig udgift på 10 mia ECU.

4.3.4. *Fordelene ved større rekreativ værdi i overfladevandsområder*

Forslaget skulle hjælpe med til at forbedre kvaliteten af badevand og vandområder, der benyttes til andre fritidsaktiviteter. Det skulle ligeledes medføre forbedringer i den økologiske kvalitet af akvatiske levesteder og vådområders levesteder, der påskønnes som udflugtssteder af turister og lokalbefolkningen. Økonomiske analyser har vist, at de rekreative værdier kan være betydelige og rent faktisk opveje omkostningerne ved overvågning.

4.3.5. *Bevaringsmæssige fordele for levesteder og arter*

Forslaget skal hjælpe med til at beskytte levesteder og arter, både i vandmasser og vådområder og de omkringliggende områder.

4.3.6. *Jobskabende fordele*

Uanset den forventede forøgelse i lønsomhed, skulle der med forslaget kunne skabes beskæftigelse i administreringen af politikken, i overvågningen af vand og i fysiske projekter til forbedring af miljøet og vandforsyningsinfrastrukturen. Vandområdernes forøgede rekreative værdi vil sikre de nuværende jobs og måtte også medføre jobskabelse i sektorerne for turisme og fritidsaktiviteter.

4.4. Konklusion

De usikkerhedsmomenter, der er beskrevet i indledningen, og den omfattende række omkostninger og fordele, der er beskrevet ovenfor, betyder, at Kommissionen ikke er i stand til at sætte nogen nettoværdi på forslaget til et rammedirektiv om vandressourcer. Det skal imidlertid stå klart, at Kommissionen mener, at de overordnede fordele overstiger omkostningerne, navnlig når så mange af omkostningerne udgør internalisering af omkostninger, der i øjeblikket betales gennem ressourceudtømmning og -forringelse, gennem skader på vand- og vådområders levesteder, og gennem overførsel og subsidier fra andre økonomiske sektorer.

5. VURDERING AF VIRKNINGER FOR ERHVERVSLIVET

Mange af de argumenter, der er beskrevet i den økonomiske analyse, gælder ligeledes for konsekvensanalysen for erhvervslivet. Punkt 5.2 og 5.3 i analysen indeholder henvisninger til virkningerne for erhvervslivet.

Kommissionen ser ingen tegn på, at virkningerne for små og mellemstore virksomheder (SMV) fra forpligtelsen til i år 2010 at indkræve betaling med fuld omkostningsdækning skulle medføre betydelige prisændringer sammenlignet med et forventet basisscenario.

6. FINANSIERINGSOVERSIGT

Der er vedføjet en finansieringsoversigt til denne meddelelse.

Forslag til
RÅDETS DIREKTIV
om rammerne for Fællesskabets
vandpolitiske foranstaltninger

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130 S, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁴⁹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁵⁰,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁵¹,

efter proceduren i traktatens artikel 189 C⁵², og i samarbejde med Europa-Parlamentet, og

ud fra følgende betragtninger:

1. Vandforsyning er en forsyningspligtsydelse som defineret i Kommissionens meddelelse - Forsyningspligtigheder i Europa - KOM(96) 443 endelig udg.⁵³;
2. dette direktiv tager sigte på at bevare og forbedre vandmiljøet i Fællesskabet; dette formål vedrører hovedsagelig kvaliteten af det pågældende vand; vandmængden er et af de aspekter, der må kontrolleres af hensyn til vandkvaliteten, og der bør derfor fastlægges bestemmelser om mængden til støtte for målsætningen at sikre en god kvalitet;
3. vand udsættes i Fællesskabet for stigende pres fra den konstante stigning i efterspørgslen efter vand i tilstrækkelige mængder og af god kvalitet til alle anvendelsesformål; den 10. november 1995 forelagde Det Europæiske Miljøagentur en ajourført rapport⁵⁴ om miljøets tilstand, som bekræftede, at der er behov for handling for at beskytte Fællesskabets vandressourcer, både hvad angår kvalitet og mængde;
4. konklusionerne fra ministerseminaret om Fællesskabets vandpolitik i Frankfurt i 1988 understregede behovet for fællesskabsretsforordninger vedrørende økologisk kvalitet; i sin resolution af 28. juni 1988⁵⁵ opfordrede Rådet Kommissionen til at forelægge forslag til forbedring af den økologiske kvalitet af Fællesskabets overfladevand;

⁴⁹ EFT nr.

⁵⁰ EFT nr.

⁵¹ EFT nr.

⁵² EFT-henvisninger for Europa-Parlamentets udtalelse, Rådets fælles holdning og Europa-Parlamentets beslutning.

⁵³ EFT nr. C 281 af 26.9.1996, s. 3.

⁵⁴ "Environment in the European Union", Det Europæiske Miljøagentur, København 1995.

⁵⁵ EFT nr. C 209 af 26.3.1988, s. 3.

5. i erklæringen fra ministerseminaret om grundvand, der blev afholdt i Den Haag i 1991, erkendtes behovet for handling for at undgå forringelse på lang sigt af ferskvandskvaliteten og ferskvandsmængden, og der blev opfordret til at vedtage et handlingsprogram, som skulle gennemføres inden år 2000 og stille mod bæredygtig forvaltning og beskyttelse af ferskvandsressourcer; i sine resolutioner af 25. februar 1992⁵⁶ og 20. februar 1995⁵⁷ efterlyste Rådet et handlingsprogram for grundvand og en revision af Rådets direktiv 80/68/EØF af 17. december 1979 om beskyttelse af grundvandet mod forurening forårsaget af visse farlige stoffer⁵⁸ som led i en overordnet politik for ferskvandsbeskyttelse;
6. den 21. februar 1996 vedtog Kommissionen en meddelelse til Europa-Parlamentet og Rådet "Det Europæiske Fællesskabs vandpolitik"⁵⁹, hvori der anføres en række principper for Fællesskabets vandpolitik;
7. den 9. september 1996 forelagde Kommissionen et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et handlingsprogram for integreret beskyttelse og forvaltning af grundvand⁶⁰; dette program pegede på behovet for at fastlægge procedurer for reguleringen af indvinding af ferskvand og for overvågning af ferskvandsmængde og ferskvandskvalitet;
8. Rådet har den 25. juni 1996, Regionsudvalget den 19. september 1996, Det Økonomiske og Sociale Udvalg den 26. september 1996, og Europa-Parlamentet den 23. oktober 1996 opfordret Kommissionen til at fremsætte et forslag til et rådsdirektiv om fastlæggelse af en ramme for Det Europæiske Fællesskabs vandpolitik;
9. FN-konventionen om beskyttelse og udnyttelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer kræver forvaltning på vandløbssystemniveau; Fællesskabet og medlemsstaterne har undertegnet denne konvention, der blev indgået ved Rådets afgørelse 95/308/EØF⁶¹;
10. overfladevand og grundvand er i princippet fornyelige naturressourcer, og såfremt der skal sørges for en god grundvandsstatus, må der handles på et tidligt tidspunkt og foretages en stabil langsigtet planlægning af beskyttende foranstaltninger som følge af den tid, naturen skal have til grundvandets dannelse og fornyelse; denne tidsforsinkelse i forbedringen må tages i betragtning i tidsplanerne, når der udarbejdes foranstaltninger til at opnå en god grundvandsstatus;
11. Fællesskabets vandpolitik kræver en gennemsigtig, effektiv og sammenhængende forskriftsramme; Fællesskabet bør tilvejebringe fælles principper og overordnede rammer for indsatsen; dette direktiv skal udgøre en sådan ramme og samordne og

⁵⁶ EFT nr. C 59 af 6.3.1992, s. 2.

⁵⁷ EFT nr. C 49 af 28.2.1995, s. 1.

⁵⁸ EFT nr. L 20 af 26.1.1980, s. 43. Direktivet er ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 377 af 31.12.1991, s. 48).

⁵⁹ KOM(96) 59 endelig udg. af 21.2.1996.

⁶⁰ EFT nr. C 355 af 25.11.1996, s. 1.

⁶¹ EFT nr. L 186 af 5.8.1995, s. 42.

integrere samt på længere sigt yderligere udvikle de overordnede principper og strukturer for bæredygtig anvendelse af vand i Fællesskabet i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet;

12. de mål og principper for Fællesskabets politik på miljøområdet, der er fastsat i traktatens artikel 130 R, går navnlig ud på at forebygge, begrænse og, så vidt det er muligt, undgå forurening ved at prioritere indgreb ved kilden og sørge for fornuftig forvaltning af naturressourcer, i overensstemmelse med princippet om, at forurenere betaler, og princippet om forebyggelse af forurening;
13. som fastsat i traktatens artikel 130 R skal Fællesskabet ved udarbejdelsen af sin politik på miljøområdet tage hensyn til den økonomiske og sociale udvikling i Fællesskabet som helhed og den afbalancerede udvikling i dets områder;
14. medlemsstater, der er fælles om samme vandløbssystem eller grundvandsmagasiner, bør sørge for fælles langsigtet planlægning af vandressourcer baseret på prognoser for forsyning og efterspørgsel med henblik på at fastlægge langsigtede strategiske målsætninger for vandreserver og prioriteterne for deres anvendelse;
15. der hersker forskellige forhold og behov i Fællesskabet, som kræver forskellige specifikke løsninger; denne forskellighed må tages i betragtning ved planlægningen og gennemførelsen af foranstaltninger for at sikre bæredygtig beskyttelse og anvendelse af vand; beslutningerne bør træffes så tæt som muligt på de steder, hvor vandet anvendes eller påvirkes; der bør derfor lægges særlig vægt på indsats inden for medlemsstaternes ansvarsområde gennem opstilling af specifikke programmer med foranstaltninger, der er afpasset efter de regionale og lokale forhold;
16. forudsætningerne for, at dette direktiv får de ønskede resultater, er nært samarbejde og samordnet indsats på fællesskabsplan, medlemsstatsplan og lokalt plan samt oplysning, høring og inddragelse af de sociale partnere og de enkelte borgere;
17. med hensyn til forebyggelse og bekæmpelse af forurening bør Fællesskabets vandpolitik baseres på en kombineret metode, hvor der gribes ind ved kilden ved at fastsætte emissionsgrænseværdier og miljøkvalitetsnormer; med hensyn til vandmængden bør der fastlægges overordnede principper for tilsyn med indvindingen af vand for at sikre, at der på lang sigt er tilstrækkelige mængder ferskvand af god kvalitet til rådighed;
18. fælles miljøkvalitetsnormer for bestemte grupper eller familier af stoffer bør fastlægges i fællesskabsretsakter; der bør fastsættes bestemmelser for vedtagelse af sådanne normer på fællesskabsplan;
19. der er behov for fælles principper for at samordne medlemsstaternes indsats for at øge vandmængden og vandkvaliteten, for at fremme bæredygtigt vandforbrug, for at bidrage til løsningen af grænseoverskridende forureningsproblemer, for at beskytte økosystemer, navnlig vandøkosystemer, og for at bevare vandets rekreative potentialer i Fællesskabet;

20. der bør fastlægges fælles definitioner for vandets status med hensyn til kvalitet og mængde; der bør fastsættes miljømålsætninger, som kan sikre, at overfladevandet og grundvandet er af god status på fællesskabsplan;
21. medlemsstaterne bør opfylde målet for i det mindste god vandstatus ved at fastlægge og gennemføre de fornødne foranstaltninger inden for integrerede foranstaltningsprogrammer under hensyntagen til eksisterende fællesskabskrav; hvor der allerede findes en god vandstatus, bør denne opretholdes;
22. det bør efterstræbes at nå målet i det mindste at opnå en god vandstatus inden for vandløbssystemet og dermed at sørge for en administrativ struktur, som sikrer, at vand der indgår i det samme økologiske og hydrogeologiske system forvaltes som en helhed, uanset om vandet optræder i form af grundvand eller overfladevand;
23. der er behov for at forebygge eller mindske virkningerne af uforsætlig forurening; der bør opstilles fælles principper med det sigte at koordinere medlemsstaternes bestræbelser og øge grænseoverskridende samarbejde på dette område;
24. der er behov for større integrering af de kvalitative og kvantitative aspekter ved beskyttelse og forvaltning af både overfladevand og grundvand inden for én og samme administrative struktur, under hensyntagen til vandets naturlige cirkulation inden for vandkredsløbet;
25. det er inden for det enkelte vandløbssystem nødvendigt at bestemme, hvor stor vandforureningen er, og at udarbejde fortegnelser over vandanvendelsen, med anførelse af de forskellige forureningskilder, efterspørgslen efter vand og anden menneskeskabt indflydelse på vandets status;
26. medlemsstaterne bør udpege vandområder, der anvendes til indvinding af drikkevand, og fastlægge miljønormer, som gør det muligt at overholde Rådets direktiv 80/778/EØF af 15. juli 1980 om kvaliteten af drikkevand⁶²;
27. for at sørge for at den brede offentlighed og de enkelte vandforbrugere deltager i indsatsen, er det nødvendigt at sørge for ordentlig information om planlagte foranstaltninger og rapportere om, hvorledes sådanne foranstaltninger skrider frem, med henblik på at involvere offentligheden inden der træffes endelige beslutninger om de nødvendige foranstaltninger;
28. hvor anvendelsen af vand inden for et vandløbssystem kan få grænseoverskridende virkninger, bør der sørges for samordnede aktioner på tværs af grænserne; dette direktiv skal bidrage til overholdelsen af Fællesskabets forpligtelser i henhold til internationale konventioner om beskyttelse og forvaltning af vand, navnlig De Forenede Nationers konvention om beskyttelse og anvendelse af grænseoverskridende vandløb og internationale søer;

⁶² EFT nr. L 229 af 30.8.1980, s. 11. Direktivet er senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse.

29. der er behov for yderligere integrering af bæredygtig vandforvaltning i Fællesskabets politik på andre områder, navnlig i landbrugspolitikken, regionalpolitikken og fiskeripolitikken; dette direktiv skal danne grundlag for en kontinuerlig dialog og udvikling af strategier rettet mod yderligere integration mellem forskellige indsatsområder; dette direktiv udgør derfor et vigtigt bidrag til gennemførelsen af de vigtigste principper i og målsætninger for udviklingsperspektiverne for europæisk fysisk planlægning (ESDP - European Spatial Development Perspective);
30. i tilfælde, hvor det på grund af naturlige forhold, af historiske årsager eller på grund af forurening fra tredjelande kan være vanskeligt eller umuligt at opnå en god status, bør der fastlægges passende procedurer for at undgå enhver forringelse af vandets status,
31. udviklingen i vandets status bør overvåges systematisk og på et sammenligneligt grundlag i hele Fællesskabet for at tilvejebringe et solidt grundlag for valget af foranstaltninger, der kan sikre en bæredygtig anvendelse af vandet, Det Europæiske Miljøagentur og Kommissionen bør i nært samarbejde overvåge og aflægge rapport om udviklingen i miljøets tilstand;
32. anvendelse af økonomiske virkemidler kan være hensigtsmæssig som led i et foranstaltningsprogram; i overensstemmelse med princippet om, at forureneren betaler, bør der tages hensyn til enhver skade eller negativ virkning på vandmiljøet forårsaget af forurenende stoffer, indvinding og anden anvendelse af vand; omkostningerne ved anvendelsen af vand bør fuldt ud dækkes af brugeren;
33. der bør sørges for fuldstændig gennemførelse og håndhævelse af de eksisterende miljøforskrifter om beskyttelse af vand; det er nødvendigt at sørge for korrekt anvendelse af bestemmelserne til gennemførelse af dette direktiv i hele Fællesskabet; der bør sørges for passende sanktioner i medlemsstaternes lovgivning;
34. der bør nedsættes et udvalg, som skal bistå Kommissionen i spørgsmål vedrørende gennemførelsen af dette direktiv; dette direktiv skal sørge for ordninger til behandling af eventuelle hindringer for forbedring af vandets status, når sådanne hindringer falder uden for anvendelsesområdet for Fællesskabets retsforskrifter på vandområdet, med henblik på at fastlægge egnede strategier for løsningen af sådanne problemer;
35. Kommissionen bør årligt forelægge en ajourført plan for mulige fremtidige initiativer, som den har planer om eller overvejer inden for vandsektoren;
36. der bør som led i dette direktiv fastlægges tekniske specifikationer for at opnå en konsekvent holdning inden for Fællesskabet; tilpasningen af dette direktivs bilag til den tekniske udvikling og standardiseringen af overvågnings-, prøvetagnings- og analysemetoder bør vedtages ved en udvalgsprocedure;
37. gennemførelsen af foranstaltningsprogrammer for vandløbssystemer efter dette direktiv vil medføre et beskyttelsesniveau for vand, som mindst svarer til det, der er fastsat ved:

- Rådets direktiv 75/440/EØF af 16. juni 1975 om kvalitetskrav til overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne⁶³
- Rådets beslutning 77/795/EØF af 12. december 1977 om indførelse af en fælles procedure for udveksling af oplysninger vedrørende kvaliteten af fersk overfladevand i Fællesskabet⁶⁴
- Rådets direktiv 78/659/EØF af 18. juli 1978 om kvaliteten af ferskvand, der kræver beskyttelse eller forbedring for at være egnet til, at fisk kan leve deri⁶⁵
- Rådets direktiv 79/869/EØF af 9. oktober 1979 om målemetoder og hyppighed for prøveudtagning og analyse af overfladevand, som anvendes til fremstilling af drikkevand i medlemsstaterne⁶⁶
- Rådets direktiv 79/923/EØF af 30. oktober 1979 om kvalitetskrav til skaldyr-vande⁶⁷
- Rådets direktiv 80/68/EØF
- samt det foreslåede direktiv om vandområdets økologiske kvalitet⁶⁸.

Nævnte direktiver og forslag bør derfor ophæves/tilbagetrækkes, når de relevante bestemmelser i dette direktiv er blevet gennemført fuldt ud -

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Direktivets overordnede formål er at fastlægge en ramme for beskyttelsen af overflade-ferskvand, flodmundinger, kystvande og grundvand i Fællesskabet:

- a) som forebygger yderligere forringelse og beskytter og hæver vandøkosystemernes status og, hvad angår deres vandbehov, også terrestriske økosystemers status,
- b) som fremmer bæredygtigt vandforbrug baseret på langsigtet beskyttelse af tilgængelige vandressourcer, og

⁶³ EFT nr. L 194 af 25.7.1975, s. 26. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF (EFT nr. L 271 af 29.10.1979, s. 44).

⁶⁴ EFT nr. L 334 af 24.12.1977, s. 29. Beslutningen er senest ændret ved beslutning 90/2/EØF (EFT nr. L 1 af 4.1.1990, s. 20).

⁶⁵ EFT nr. L 222 af 14.8.1978, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF.

⁶⁶ EFT nr. L 271 af 29.10.1979, s. 44. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF.

⁶⁷ EFT nr. L 281 af 10.11.1979, s. 47. Direktivet er senest ændret ved direktiv 91/692/EØF.

⁶⁸ EFT nr. C 222 af 10.8.1994, s. 6.

derved bidrager til vandforsyning af den kvalitet og i de mængder, der er nødvendig for at opnå en bæredygtig udnyttelse af disse ressourcer.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv, og, medmindre andet er specificeret i Fællesskabets øvrige retsakter, gælder følgende definitioner for alle Fællesskabets retsakter vedrørende vand.

1. "Overfladevand": overfladeferskvand, flodmundinger og kystvande.
2. "Grundvand": alle former for vand under jordens overflade, i mætningszonen og i direkte kontakt med jordoverfladen eller undergrunden.
3. "Overfladeferskvand": alt stillestående eller rindende vand på jordens overflade oppe over ferskvandsgrænsen.
4. "Kystvand": vand på landsiden af en linje, hvor hvert punkt befinder sig i en afstand af én sømil til havsiden fra det nærmeste punkt på den basislinje, hvorfra bredden af territoriale farvande måles, og som hvor det er relevant ved vandløb strækker sig ud til mundingens yderste grænse.
5. "Flodmunding": overgangsområdet ved flodens munding mellem overfladeferskvand og kystvand. Den ydre (havvendte) grænse for flodmundinger defineres, om nødvendigt, af medlemsstaterne. Den indre (opstrøms) grænse er ferskvandsgrænsen.
6. "Ferskvandsgrænse": det sted i vandløbet, hvor der, ved lavvande og i en periode med lav ferskvandsstrømning, er en mærkbar salinitetsstigning som følge af tilstedeværelsen af havvand.
7. "Vandmasse": en særskilt og homogen mængde overfladevand eller grundvand, så som vandmagasin, sø, reservoir, strækning af vandløb, flod eller kanal, flodmunding eller kystvandsstrækning.
8. "Betydelig vandmasse": i artikel 8 alt vand beregnet til indvinding af drikkevand fra en enkelt kilde, som leverer vand til mere end 15 husstande.
9. "Vandløbssystem" eller fuldt ud "vandløbssystems opland": det landområde, hvorfra al overfladisk afstrømning løber gennem en række mindre og større vandløb og eventuelt søer ud til havet i én enkelt munding, flodmunding eller ét enkelt delta.
10. "Bivandløbsopland": det landområde, hvorfra al overfladisk afstrømning løber gennem en række mindre og større vandløb og eventuelt søer til et særligt punkt i et vandløb (normalt en sø eller et vandløbssammenløb).
11. "Vandløbssystemdistrikt": et administrativt land- og havområde bestående af et eller flere (nabo)vandløbssystemer sammen med det tilhørende grundvand og kystvand, som efter artikel 3, stk. 1, er oprettet som enhed for vandløbssystemets forvaltning.

12. "Ansvarlig myndighed": en myndighed oprettet efter artikel 3, stk. 2 eller 3, som blandt andet har ansvaret for anvendelsen af reglerne i dette direktiv inden for et bestemt vandløbssystemdistrikt.

13. "Overfladevands status": det samlede udtryk for en overfladevandmasses status, bestemt ved enten vandmassens økologiske status eller dens kemiske status, alt efter hvilken der er lavest.

14. "God overfladevandsstatus": den status en overfladevandmasse har opnået, når både dens økologiske status og dens kemiske status i det mindste er "god".

God overfladevandsstatus er det miljømål for overfladevand, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, nr. a).

15. "Grundvands status": det samlede udtryk for en grundvandmasses status, bestemt ved enten vandmassens kvantitative status eller dens kemiske status, alt efter hvilken der er lavest.

16. "God grundvandsstatus": den status en grundvandmasse har opnået, når både dens kvantitative status og dens kemiske status i det mindste er "god".

God grundvandsstatus er det miljømål for grundvand, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, nr. b).

17. "Økologisk status": et udtryk for kvaliteten af de med overfladevandet forbundne vandøkosystemers struktur og funktion. Der tages hensyn til vandets og sedimenternes fysisk-kemiske natur, vandets strømningskarakteristika og vandmassens fysiske struktur, men statusen er koncentreret omkring forholdene i økosystemets biologiske elementer.

18. "Naturlig økologisk status": den teoretiske økologiske status en overfladevandmasse ville have opnået, hvis den ikke var berørt af menneskelige aktiviteter.

19. "Høj økologisk status": den økologiske status en overfladevandmasse, som påviseligt ikke er væsentligt berørt af menneskelige aktiviteter, har opnået.

20. "God økologisk status": den økologiske status opnået i en overfladevandmasse, som påviseligt er væsentligt berørt af menneskelige aktiviteter, men som ikke desto mindre har et rigt, ligevægtigt og bæredygtigt økosystem.

God økologisk status er den økologiske status, der kræves for at opfylde de miljømål for overfladevand, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, nr. a).

21. "Kemisk status": et udtryk for, i hvor høj grad en vandmasse er forurenet.

22. "Høj kemisk status": den kemiske status opnået i en vandmasse, hvori ingen af de stoffer, der er anført i bilag VIII, er til stede i koncentrationer, der overskrider de naturlige baggrunds niveauer.

23. "God kemisk status": den kemiske status opnået i en vandmasse, hvori koncentrationerne af stofferne fra bilag VIII ikke overskrider de miljøkvalitetsnormer,

der er fastlagt i bilag X eller andre relevante fællesskabsforskrifter, hvori der fastsættes miljøkvalitetsnormer, og hvor tendenserne i overvågningsdataene ikke tyder på, at sådanne miljøkvalitetsnormer vil blive overskredet i fremtiden.

God kemisk status er den status, der kræves for at opfylde de miljømål for overfladevand og grundvand, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, nr. a) og b).

24. "Kvantitativ status": et udtryk for, i hvor høj grad en grundvandsmasse er permanent udtømt ved direkte og indirekte indvinding og ændringer i dens naturlige gendannelseshastighed.
25. "Høj kvantitativ status": den kvantitative status opnået i en grundvandsmasse, hvor indvindinger og ændringer i dens naturlige gendannelseshastighed kun har haft ubetydelig indflydelse på vandmagasinets natur.
26. "God kvantitativ status": den kvantitative status opnået i en grundvandsmasse, hvor indvindinger og ændringer i dens naturlige gendannelseshastighed er bæredygtige på lang sigt, uden at dette fører til tab af økologisk kvalitet i de tilknyttede overfladevandmasser eller beskadigelse af de tilknyttede terrestriske økosystemer.

God kvantitativ status er den status, der kræves for at opfylde de miljømål for grundvand, der er fastlagt i artikel 4, stk. 1, nr. b).

27. "Forurenende stof": de stoffer og stofgrupper, der er anført i bilag VIII.
28. "Forurening": direkte eller indirekte udledning som følge af menneskelige aktiviteter af stoffer, rystelser, varme eller støj i luft-, vand- og jordbundsmiljøet, der kan skade menneskers sundhed eller miljøets kvalitet, medføre skade på materielle værdier eller forringelse eller forstyrrelse af naturfaciliteter og andre legitime anvendelser af miljøet.
29. "Miljømålsætninger": de målsætninger, der er fastlagt i artikel 4.

Disse miljømålsætninger betragtes som "miljøkvalitetsnormer" ved anvendelse af artikel 2, stk. 7, og artikel 10 i Rådets direktiv (96/61/EF)⁶⁹.

30. "Miljøkvalitetsnorm": den koncentration af et bestemt forurenende stof eller gruppe af forurenende stoffer i vand, sediment eller biota, som ikke må overskrides af hensyn til beskyttelsen af menneskers sundhed og miljøet.

Med henblik på dette direktiv er der fastlagt miljøkvalitetsnormer på fællesskabsplan i bilag X. Der skal endvidere fastsættes miljøkvalitetsnormer af medlemsstaterne efter artikel 8, stk. 2, med hensyn til vand, der anvendes til indvinding af drikkevand. Miljøkvalitetsnormerne i bilag X og dem, der vedtages efter artikel 8, stk. 2, betragtes også som miljøkvalitetsnormer ved anvendelse af artikel 2, stk. 7, og artikel 10 i direktiv 96/61/EF.

31. "Drikkevand": vand omfattet af bestemmelserne i direktiv 80/778/EØF.

⁶⁹ EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

32. "Anvendelse": af vand:
- a) indvinding af forsyning med og forbrug af overfladevand eller grundvand,
 - b) emission af forurenende stoffer til overfladevand og anlæg til indsamling og rensning af spildevand med efterfølgende udledning til overfladevand,
 - c) enhver anden anvendelse af overfladevand eller grundvand, som kan få væsentlig indflydelse på vandets status.
33. "Fuld omkostningsdækning": at brugeren gennem prisen eller gebyrer betaler følgende omkostningselementer ved enhver tjeneste, der ydes i forbindelse med anvendelsen af vandet:
- drifts- og vedligeholdelsesomkostninger,
 - kapitalvedligeholdelsesomkostninger,
 - kapitalomkostninger (betaling af hovedstol og renter), og
 - hensættelse af reserver til fremtidige forbedringer og udvidelser.
34. "Husholdningsbrug": private husstandes anvendelse af vand, idet anvendelse til erhvervsmæssig brug er udelukket.
35. "Grundlæggende anvendelsesniveau": den mængde vand, som en privatperson anvender til grundlæggende behov. Denne mængde beregnes på grundlag af den minimumsmængde, der kræves af hensyn til den personlige sundhed og hygiejne. På alle trin bør husholdningsmaskiners vandforbrug beregnes på grundlag af den bedste tilgængelige teknik.

Artikel 3

Koordinering af foranstaltninger inden for vandløbssystemdistrikter

1. Medlemsstaterne identificerer de enkelte vandløbssystemer, der ligger inden for deres nationale territorium, og betror dem med henblik på anvendelsen af dette direktiv til individuelle vandløbssystemdistrikter. Små vandløbssystemer kan kombineres med større vandløbssystemer eller føjes til tilstødende små vandløbssystemer, så de tilsammen danner et individuelt vandløbssystemdistrikt, hvor dette findes hensigtsmæssigt. I det omfang grundvand ikke fuldt ud følger et bestemt vandløbssystem, betros sådant grundvand til det nærmeste eller mest hensigtsmæssige vandløbssystemdistrikt. Kystvande betros til det nærmeste og mest relevante vandløbssystemdistrikt.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der indføres passende administrative ordninger, herunder udpegning af passende ansvarlige myndigheder, for at sikre, at anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv koordineres og overvåges i hvert vandløbssystemdistrikt.

3. Ligger et vandløbssystem i mere end én medlemsstats territorium opretter de berørte medlemsstater i fællesskab et internationalt vandløbssystemdistrikt. Såfremt en eller flere af de berørte medlemsstater anmoder derom, optræder Kommissionen som uafhængig mægler for at lette oprettelsen af et sådant internationalt vandløbssystemdistrikt.

Medlemsstaterne sikrer i fællesskab, at der indføres passende administrative ordninger, herunder udpegning af passende ansvarlige myndigheder, for at sikre, at anvendelsen af bestemmelserne i dette direktiv koordineres og overvåges i sådanne internationale vandløbssystemdistrikter.

4. Strækker vandløbssystemer sig ud over grænserne for Fællesskabets territorium oprettes de relevante vandløbssystemdistrikter og ansvarlige myndigheder i fællesskab med de pågældende tredjelande.
5. Medlemsstaterne kan udpege eksisterende nationale eller internationale organer som ansvarlige myndigheder med henblik på dette direktiv. I så fald påser de, at de resulterende ansvarlige myndigheder har de fornødne beføjelser for at opfylde de forpligtelser, der følger af dette direktiv.
6. Medlemsstaterne udpeger deres ansvarlig myndigheder senest den 31. december 1999.
7. Medlemsstaterne forsyner Kommissionen med en liste over deres ansvarlige myndigheder og de ansvarlige myndigheder i alle de internationale organer, hvori de deltager, senest den 30. juni 2000. For hver ansvarlig myndighed meddeles de oplysninger, der er nævnt i bilag I.
8. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om enhver ændring i de oplysninger, der er meddelt i overensstemmelse med stk. 7, senest tre måneder efter at ændringen er indtrådt.

Artikel 4

Miljømålsætninger

1. Medlemsstaterne udarbejder og iværksætter inden for en overordnet forvaltningsplan for vandløbssystemet programmer med de foranstaltninger, der anses for at være nødvendige, for at:
 - a) forebygge forringelse af den økologiske kvalitet og forurening af overfladevand og restaurere forurenede overfladevand, for at opnå god overfladevandsstatus i alt overfladevand senest den 31. december 2010,
 - b) forebygge forringelse af grundvandskvaliteten, restaurere forurenede grundvand og sørge for ligevægt mellem indvinding og nydannelse af grundvand, for at opnå god grundvandsstatus i alt grundvand senest den 31. december 2010, og

- c) overholde alle normer og målsætninger i forbindelse med beskyttede områder senest den 31. december 2010, medmindre andet er fastsat i de fællesskabsretsfor skrifter eller nationale eller lokale bestemmelser i henhold til hvilke, de enkelte beskyttede områder er oprettet.
2. Hvis de målsætninger, der er fastsat i henhold til stk. 1, nr. c), ikke er forenelige med dem, der er fastsat i henhold til stk. 1, nr. a) eller b), går målsætningerne i stk. 1, nr. c), forud for de andre.
 3. De frister, der er fastsat i stk. 1, nr. a) og b), kan forlænges for bestemte vandmasser, såfremt alle de følgende betingelser er opfyldt:
 - a) de naturlige forhold tillader ikke nogen hurtig forbedring af vandmassens status,
 - b) alle de foranstaltninger, der i henhold til artikel 13 kræves for at bringe vandmassen i overensstemmelse med de krævede normer inden den forlængede frist, er truffet og har fået virkning senest den 31. december 2007, og
 - c) forlængelsen af fristen er sammen med begrundelsen herfor udtrykkeligt nævnt i den forvaltningsplan for vandløbssystemet, der kræves i henhold til artikel 16.
 4. Der kan fastlægges mindre strenge miljømålsætninger end dem, der kræves efter stk. 1, nr. a) og b), for bestemte vandmasser i et begrænset område, såfremt alle de følgende betingelser er opfyldt:
 - a) vandmassen er alvorligt påvirket af menneskelige aktiviteter, og forbedring af dens status har vist sig at være umulig eller forbundet med urimeligt store omkostninger,
 - b) der er fastsat miljømålsætninger, som sikrer, at statusen ikke forringes yderligere, så opfyldelsen af målsætningerne i dette direktiv ikke bringes i fare i andre vandmasser i samme vandløbssystemdistrikt,
 - c) fastlæggelsen af mindre strenge miljømålsætninger er sammen med begrundelsen herfor udtrykkeligt nævnt i den forvaltningsplan for vandløbssystemet, der kræves i henhold til artikel 16,
 - d) sådanne mindre strenge miljømålsætninger fastlægges således, at de ikke bringer gennemførelsen af gældende fællesskabsbestemmelser på miljøområdet i fare.

Artikel 5

Særlige træk i vandløbssystemdistriktet

1. Medlemsstaterne sikrer, at der foretages en analyse af hvert vandløbssystemdistrikts særlige træk, samt at den afsluttes senest den 31. december 2001. Analyserne skal omfatte følgende forhold:

- a) vandløbssystemdistriktets geografiske og geologiske forhold,
- b) vandløbssystemdistriktets hydrografiske forhold,
- c) vandløbssystemdistriktets demografiske forhold, og
- d) arealanvendelse og erhvervsaktiviteter inden for vandløbssystemdistriktet.

For at sikre, at de foreliggende oplysninger kan udnyttes i størst muligt omfang, og for at undgå dobbeltarbejde ved dataindsamling, skal samarbejde med de statistiske myndigheder på nationalt- og på fællesskabsplan sikres.

2. Kommissionen vedtager senest den 31. december 1999 efter proceduren i artikel 25 de tekniske specifikationer med henblik på analysen, der er omhandlet i bilag II. De tekniske specifikationer erstatter det nuværende bilag II.
3. Analyserne revideres, og ajourføres om nødvendigt, senest den 31. december 2007 og derefter hvert sjette år.

Artikel 6

Vurdering af de menneskelige aktiviteterets miljøvirkninger

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for hvert vandløbssystemdistrikt foretages en vurdering af de menneskelige aktiviteterets indflydelse på overfladevandets og grundvandets status, samt at den afsluttes senest den 31. december 2001. Vurderingen skal omfatte følgende:
 - a) skøn over forureningen fra punktkilder,
 - b) skøn over forureningen fra diffuse kilder,
 - c) skøn over vandindvindingens omfang, og
 - d) en analyse af andre menneskelige aktiviteterets indflydelse på vandets status.
2. Kommissionen vedtager senest den 31. december 1999 efter proceduren i artikel 25 de tekniske specifikationer med henblik på vurderingen, der er omhandlet i bilag III. De tekniske specifikationer erstatter det nuværende bilag III.
3. Vurderingen ajourføres senest den 31. december 2007 og derefter hvert sjette år.

Artikel 7

Økonomisk analyse af vandanvendelsen inden for vandløbssystemdistriktet

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for hvert vandløbssystemdistrikt foretages en økonomisk analyse af vandanvendelsen blandt andet med det formål at tilvejebringe de grundlæggende data, der er nødvendige af hensyn til artikel 12, samt at den afsluttes senest den 31. december 2001. Analysen skal omfatte følgende:

- a) indvindingen af og forsyningen med ferskvand,
 - b) indsamlingen og udledningen af spildevand,
 - c) mængder, priser og omkostninger (herunder miljøomkostninger, ressourceomkostninger og nytteværdi) forbundet med nr. a) og b),
 - d) fordelingen af de data, der er indsamlet under nr. a), b) og c), på de forskellige erhvervsgrøene, mindst inddelt i private husstande, industri og landbrug,
 - e) langsigtede forsynings- og efterspørgselsprognoser,
 - f) skøn over den offentlige og den private sektors investeringer i infrastruktur, og
 - g) de historiske tendenser i de data, der er indsamlet under nr. a)-f), herunder sæsondata, hvor dette er relevant, og fremskrivninger under en række forskellige pris- og investeringsscenarier, som mindst dækker de seneste seks år og fremskrivninger for de følgende tolv år.
2. Kommissionen vedtager senest den 31. december 1999 efter proceduren i artikel 25 de tekniske specifikationer med henblik på analysen, der er omhandlet i bilag II. De tekniske specifikationer erstatter det nuværende bilag II.
 3. De økonomiske analyser ajourføres senest den 31. december 2007 og derefter hvert sjette år.

Artikel 8

Vand, der anvendes til indvinding af drikkevand

1. Medlemsstaterne sørger for, at der inden for hvert vandløbssystemdistrikt udpeges alle de betydelige vandmasser, der anvendes til indvinding af drikkevand, eller som i fremtiden eventuelt skal anvendes til indvinding af drikkevand.
2. For hvert vandområde udpeget i henhold til stk. 1 sørger medlemsstaterne for, at der fastlægges miljøkvalitetsnormer beregnet på at sikre, at vandet efter den forventede vandbehandlingsordning og i overensstemmelse med Fællesskabets retsforordninger opfylder kravene i direktiv 80/778/EØF.

Artikel 9

Register over beskyttede områder

1. Medlemsstaterne sørger for, at der oprettes et register over alle de områder inden for hvert vandløbssystemdistrikt, der er udpeget som områder, der kræver særlig beskyttelse under særlige fællesskabsretsforordninger eller nationale eller lokale bestemmelser om beskyttelsen af deres overfladevand og grundvand eller om bevaring

af levesteder og dyre- og plantearter. De sørger for, at registrene er færdige senest den 31. december 2001.

2. Registret skal omfatte alle de beskyttede områder, der er udpeget i henhold til artikel 8, stk. 1, og alle beskyttede områder, der er opregnet i bilag IV.
3. Inden for hvert vandløbssystemdistrikt skal registret over beskyttede områder løbende gennemgås og ajourføres.

Artikel 10

Overvågning af overfladevandets og grundvandets status

1. Medlemsstaterne sørger for, at der opstilles programmer for overvågning af overfladevandets og grundvandets status, for at der kan udarbejdes en sammenhængende og overordnet oversigt over vandets status inden for hvert vandløbssystemdistrikt. For overfladevands vedkommende skal programmerne omfatte overvågning af den økologiske og den kemiske status. For grundvands vedkommende skal programmerne omfatte overvågning af den kemiske og den kvantitative status. Disse programmer skal være operationelle senest den 31. december 2001. Overvågningen skal omfatte de aspekter, der er opregnet i bilag V.
2. Kommissionen vedtager senest den 31. december 1999 efter proceduren i artikel 25 de tekniske specifikationer for opstilling af programmer, der er omhandlet i bilag V. De tekniske specifikationer erstatter det nuværende bilag V.

Artikel 11

Overvågning af beskyttede områder

1. Medlemsstaterne sørger for, at der opstilles programmer for overvågning af deres beskyttede områders status inden for hvert vandløbssystemdistrikt. Disse programmer skal være operationelle i overensstemmelse med den tidsplan, der findes i Fællesskabets retsfor skrifter og nationale eller lokale bestemmelser, hvorunder de enkelte beskyttede områder er udpeget. Er en sådan tidsplan ikke i kraft, hvori en begyndelsesdato fastsættes til den 1. januar 2002 eller tidligere, skal overvågelsesprogrammet være operationelt fra denne dato.
2. De tekniske specifikationer med henblik på overvågning er dem, der findes i de fællesskabsretsfor skrifter og nationale eller lokale bestemmelser, hvorunder de enkelte beskyttede områder er udpeget. Findes der ikke sådanne tekniske specifikationer for overvågningen, skal medlemsstaterne sørge for, at der udarbejdes passende tekniske specifikationer.

Artikel 12

Betaling for anvendelsen af vand

1. Medlemsstaterne sørger senest år 2010 for, at alle omkostninger i forbindelse med vandforsyning dækkes fuldt ud både globalt og af de enkelte økonomiske sektorer, mindst nedbrudt på husholdninger, industri og landbrug.
2. Efter de analyser, der kræves i henhold til artikel 7 og bilag II, med hensyn til metoder til beregning af de miljømæssige og ressourcerelaterede omkostninger og fordele ved anvendelse af vand, fremsætter Kommission, hvor det er hensigtsmæssigt, forslag der skal sikre, at miljø- og ressourceomkostninger, der ikke dækkes af stk. 1, afspejles i prisen for anvendelsen af vand.
3. Medlemsstaterne kan indrømme undtagelser fra bestemmelserne i denne artikel, jf. dog traktatens artikel 92, 93 og 94, af følgende årsager:
 - a) for at der kan tilbydes et grundlæggende vandanvendelsesniveau til husholdningsformål til en overkommelig pris,
 - b) for at muliggøre kapitalomkostningsstøtte til infrastrukturprojekter, som Fællesskabet yder støtte til i henhold til traktatens artikel 130 A - 130 E, og som skal gøre det lettere at nå de miljømålsætninger, der er fastlagt i henhold til artikel 4 i nærværende direktiv,
 - c) for at tage hensyn til særlige geografiske eller klimatiske forhold i en region, der er støtteberettiget i henhold til strukturfondenes mål nr. 1, 5b og 6.

Der skal gøres detaljeret rede for undtagelserne i de forvaltningsplaner for vandløbssystemer, der kræves i henhold til artikel 16, og der skal sendes en detaljeret forklaring til Kommissionen senest 6 måneder efter undtagelsernes ikrafttræden.

4. Medlemsstaterne opstiller tidsplaner for fuld anvendelse af bestemmelserne i denne artikel. Detaljerne i disse tidsplaner skal indgå i de forvaltningsplaner for vandløbssystemer, der kræves i henhold til artikel 16.

Artikel 13

Foranstaltningsprogram

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for hvert vandløbssystem udarbejdes et foranstaltningsprogram med henblik på at nå de miljømålsætninger, der er fastlagt i henhold til artikel 4. Et foranstaltningsprogram skal indgå i forvaltningsplanerne for vandløbssystemer i overensstemmelse med artikel 16.
2. Foranstaltningsprogrammet skal indeholde "grundlæggende foranstaltninger" og, om nødvendigt efter stk. 4, "supplerende foranstaltninger".

3. "Grundlæggende foranstaltninger" er obligatoriske elementer i foranstaltningsprogrammet. De består af:

- a) de foranstaltninger, der kræves for at gennemføre Fællesskabets, medlemsstatens eller lokale retsfor skrifter vedrørende beskyttelsen af vand, herunder foranstaltninger, der kræves i henhold til de fællesskabsretsakter, der er opregnet i del A i bilag VI, og, navnlig, den fulde anvendelse af bestemmelserne i 96/61/EF på de industrianlæg og aktiviteter, der er beskrevet i bilag I til nævnte direktiv.

For grundlæggende foranstaltninger, der dækker udledning af forurenende stoffer, anvendes en kombineret fremgangsmåde med bekæmpelse af forurening ved kilden gennem fastsættelse af emissionsgrænseværdier og fastsættelse af miljøkvalitetsnormer,

- b) foranstaltninger, der er nødvendige for at indføre den betaling for anvendelsen af vand, der kræves i henhold til artikel 12,
- c) foranstaltninger, der er nødvendige for at opfylde de miljøkvalitetsnormer, der i henhold til artikel 8, stk. 2, er fastlagt for vand, der er bestemt til indvinding af drikkevand, inden de frister, der er fastlagt i henhold til artikel 4, stk. 1,
- d) følgende foranstaltninger for alle vandmasser med en kemisk status, der ligger under "god":
 - i. intensiveret overvågning af forureningens udstrækning og art inden for vandmassen,
 - ii. undersøgelse vedrørende forureningskilden, og
 - iii. øjeblikkelig gennemgang af alle relevante godkendelser og udledningstilladelser efterfulgt af en indsats, der afpasses efter den pågældende risiko,
- e) kontrol med indvindingen af overfladeferskvand og grundvand, inklusive et register over vandindvindingsvirksomhederne og et krav om forhåndstilladelse til indvinding, bortset fra i områder, hvor den pågældende medlemsstat har påvist, og rapporteret til Kommissionen, at indvinding ikke har nogen væsentlig indflydelse på vandets status, og at den samlede indvinding kun udgør en lille del af de ressourcer, der er til rådighed,
- f) et krav om forhåndstilladelse til alle aktiviteter, som vil kunne få negativ indvirkning på vandets status, hvor der ikke ellers er bestemmelser om en sådan forhåndstilladelse i andre fællesskabsretsfor skrifter, og
- g) et forbud mod direkte udledning i grundvandet af stoffer anført i bilag VIII.

4. "Supplerende foranstaltninger" er foranstaltninger, som udformes og gennemføres ud over de grundlæggende foranstaltninger for at nå de målsætninger, der er fastlagt i henhold til artikel 4. Foranstaltningsprogrammet skal indeholde alle de supplerende

foranstaltninger, der måtte findes nødvendige for at nå disse målsætninger, navnlig i forbindelse med bæredygtigt vandforbrug. Del B i bilag VI indeholder en ikke-udtømmende liste over supplerende foranstaltninger.

5. Foranstaltningsprogrammerne skal opstilles for hvert vandløbssystem senest den 31. december 2004, og alle foranstaltningerne skal være operationelle senest den 31. december 2007.
6. Programmerne skal revideres, og om nødvendigt ajourføres, senest den 31. december 2010 og derefter hvert sjette år. Enhver ny eller ændret foranstaltning, der fastlægges i et ajourført program, skal være operationel senest tre år efter fastlæggelsen.

Artikel 14

Midlertidige forureningsbekæmpende foranstaltninger

1. Såfremt det under et overvågningsprogram, der er fastlagt i henhold til artikel 10, konstateres, at en vandmasses kemiske status er faldet til under "god" siden udarbejdelsen af den seneste revision af foranstaltningsprogrammet i henhold til artikel 13, sørger medlemsstaterne for, at der, alt efter det pågældende risikoniveau, træffes følgende supplerende midlertidige foranstaltninger snarest muligt inden den næste revision af foranstaltningsprogrammet:
 - a) intensiveret overvågning af forureningens udstrækning og art inden for vandmassen,
 - b) undersøgelse vedrørende forureningskilden,
 - c) øjeblikkelig gennemgang af alle relevante godkendelser og udledningstilladelser, og
 - d) fastlæggelse af, hvilke yderligere foranstaltninger der skal træffes.
2. Medlemsstaterne sørger for, at der træffes hensigtsmæssige foranstaltninger med henblik på at høre interesserede parter om disse yderligere midlertidige foranstaltninger, men dette bør ikke medføre nogen unødvendig forsinkelse af gennemførelsen af foranstaltningerne.

Artikel 15

Anliggender, der falder uden for den ansvarlige myndigheds beføjelser

Møder en ansvarlig myndighed et problem, der har indvirkning på forvaltningen af dens vandløbssystem, men falder uden for dens beføjelser, underretter den ansvarlige myndighed medlemsstaten og Kommissionen om problemet eventuelt med henstillinger vedrørende løsning af problemet. Sådanne problemer kan bl.a. skyldes, at:

- a) kilden til problemet ligger uden for vandløbssystemdistriktet,
- b) problemet kan kun behandles ved hjælp af foranstaltninger eller retsfor skrifter vedtaget på nationalt plan eller fællesskabsplan,
- c) problemet vedrører politikken på andre områder, som den ansvarlige myndighed ikke har nogen kontrol over.

Artikel 16

Forvaltningsplaner for vandløbssystemer

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for hvert vandløbssystem udarbejdes en forvaltningsplan som dækker hele vandløbssystemdistriktet. Forvaltningsplanerne for vandløbssystemerne skal omfatte de oplysninger, der er nærmere beskrevet i bilag VII.
2. Forvaltningsplanerne for vandløbssystemer offentliggøres senest den 31. december 2004.
3. Forvaltningsplanerne for vandløbssystemer revideres og ajourføres senest den 31. december 2010 og derefter hvert sjette år.

Artikel 17

Offentlig oplysning og høring

1. Medlemsstaterne sørger for, at der for hvert vandløbssystem offentliggøres udkast til forvaltningsplanen for vandløbssystemet, samt at der er adgang til eksemplarer heraf, mindst et år inden begyndelsen af den periode, som forvaltningsplanen vedrører. Såfremt der anmodes herom, skal der gives adgang til baggrundsdokumenter og oplysninger, der er anvendt ved udarbejdelsen af forvaltningsplanen for vandløbssystemet.
2. Berørte parter skal mindst have seks måneder til at fremsætte skriftlige bemærkninger til disse dokumenter for at muliggøre aktiv deltagelse og høring.
3. Stk. 1 og 2 gælder også for ajourførte forvaltningsplaner for vandløbssystemer.

Artikel 18

Planlægning vedrørende enkelte bivandløbsoplande, erhvervsgrøne, problemer eller vandtyper

1. Forvaltningsplaner for vandløbssystemet kan suppleres ved at der udarbejdes mere detaljerede programmer og forvaltningsplaner, der vedrører særlige aspekter ved vandforvaltningen, herunder:

- a) programmer og forvaltningsplaner, der vedrører bestemte bivandløbsoplande inden for deres vandløbssystemdistrikt,
- b) programmer og forvaltningsplaner, der vedrører bestemte erhvervsgrøne,
- c) programmer og forvaltningsplaner, der vedrører bestemte vandproblemer,
- d) programmer og forvaltningsplaner, der vedrører bestemte vandklasser eller bestemte økosystemer.

Der skal henvises til sådanne planlægningsaktiviteter i forvaltningsplanerne for vandløbssystemet.

2. Gennemførelsen af aktiviteterne fritager ikke medlemsstaterne fra nogen af deres forpligtelser i henhold til resten af dette direktiv.

Artikel 19

Forureningsuheld

I samarbejde med andre ansvarlige myndigheder sørger medlemsstaterne for, at der træffes foranstaltninger til at forebygge eller begrænse virkningerne fra forureningsuheld, herunder dem der kræves i henhold til Rådets direktiv 82/501/EØF⁷⁰. Disse foranstaltninger skal blandt andet omfatte risikoen for utilsigtet forurening som følge af oversvømmelser, brand-slukningsmidler eller biprodukter fra brande i lagerbygninger eller fabriksanlæg og udsivning af forurenende stoffer under deres transport eller oplagring. Foranstaltningerne skal, om nødvendigt, omfatte:

- a) risikoanalyser og risikovurderinger af potentielle forureningsuheld,
- b) forebyggende foranstaltninger,
- c) beredskabsforanstaltninger, herunder procedurer til hurtig rapportering af forureningsuheld til myndigheder længere nede ad strømmen og andre interesserede parter, herunder vandindvindingsvirksomheder, og
- d) foranstaltninger til restaurering af overfladevand eller grundvand, der påvirkes af uheldet.

Artikel 20

Rapportering og udveksling af oplysninger

Medlemsstaterne sender kopier af følgende planer til Kommissionen og Det Europæiske Miljøagentur senest tre måneder efter deres offentliggørelse:

⁷⁰ EFT nr. L 230 af 5.8.1982, s. 1.

- a) alle forvaltningsplaner for vandløbssystemer inden for deres nationale territorium offentliggjort i henhold til artikel 16,
- b) alle udkast til forvaltningsplaner for vandløbssystemer inden for deres nationale territorium offentliggjort i henhold til artikel 17,
- c) væsentlige programmer og planer omfattet af artikel 18, og
- d) for internationale vandløbssystemdistrikters vedkommende, mindst den del af forvaltningsplanen for vandløbssystemet, der dækker Fællesskabets område.

Artikel 21

Kommissionens strategier mod vandforurening

1. Kommissionen kan udarbejde strategier mod vandforurening forårsaget af enkelte forurenende stoffer eller grupper af forurenende stoffer, herunder enhver forurening der opstår ved en ulykke.
2. Sådanne strategier kan iværksættes som følge af:
 - a) henstillinger fra medlemsstater eller fra ansvarlige myndigheder, der handler i henhold til artikel 15,
 - b) henstillinger fra Det Europæiske Miljøagentur,
 - c) henstillinger fra internationale organisationer og konventioner, som Fællesskabet eller dets medlemsstater har undertegnet,
 - d) risikovurderinger gennemført i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 793/93⁷¹,
 - e) henstillinger i Fællesskabets forskningsprogrammer, eller
 - f) andre udtryk for bekymring, som Kommissionen bliver gjort opmærksom på.
3. Ved fastlæggelsen af strategierne skal der tages hensyn til arten af risikoen for vandet og til enhver mulig virkning på luft- og jordbundskvaliteten. Strategierne kan omfatte henstillinger med henblik på følgende:
 - a) hensyntagen til stoffet eller gruppen af stoffer i risikovurderingsproceduren i forordning (EØF) nr. 793/93, såfremt det/den ikke allerede tages i betragtning,
 - b) medtagelse af stoffet eller gruppen af stoffer i bilag VIII til nærværende direktiv og bilag III til direktiv 96/61/EF, såfremt det/den ikke allerede er medtaget i nævnte direktiv,

⁷¹ EFT nr. L 84 af 5.4.1993, s. 1.

- c) kriterier for udvælgelse af prioriterede stoffer eller grupper af stoffer med henblik på undersøgelse af den risiko, de udgør for vandmiljøet, og det hensigtsmæssige i at udarbejde en specifik kommissionsstrategi for bekæmpelse af udledninger til vandmiljøet; bilag IX indeholder en liste over sådanne kriterier,
 - d) vedtagelse af miljøkvalitetsnormer for Fællesskabet i henhold til artikel 21, stk. 4,
 - e) vedtagelse af emissionsgrænseværdier for Fællesskabet i henhold til artikel 18 i direktiv 96/61/EF,
 - f) revision af de relevante godkendelser, der er udstedt i henhold til Rådets direktiv 91/414/EOE⁷² og [biociddirektiv]⁷³,
 - g) vedtagelse af foranstaltninger i henhold til Rådets direktiv 76/769/EOE⁷⁴, eller
 - h) vedtagelse af andre passende foranstaltninger på medlemsstats- eller fællesskabsplan.
4. Henstilles det i en kommissionsstrategi at vedtage miljøkvalitetsnormer gældende for koncentrationen af bestemte forurenende stoffer i vand, sedimenter eller biota, foreslår Kommissionen de fornødne foranstaltninger.

Artikel 22

Kommissionsrapport

1. Kommissionen offentliggør en rapport om gennemførelsen af dette direktiv senest den 31. december 2006 og derefter hvert sjette år.
2. Rapporten omfatter mindst følgende:
 - a) en redegørelse for situationen med hensyn til gennemførelsen af direktivet,
 - b) en redegørelse for overfladevandets og grundvandets status i Fællesskabet,
 - c) en sammenlignende undersøgelse af de forvaltningsplaner for vandløbssystemer, der er forelagt i overensstemmelse med artikel 20, med henstillinger med henblik på forbedringer i fremtidige planer,
 - d) en reaktion på hver af de henstillinger til Kommissionen, der er fremsat af de ansvarlige myndigheder i henhold til artikel 15, og
 - e) et resumé af eventuelle strategier, der er fastlagt i henhold til artikel 21.

⁷² EFT nr. L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁷³ EFT-henvisning foreligger endnu ikke.

⁷⁴ EFT nr. L 262 af 27.9.1976, s. 201.

Artikel 23

Planer vedrørende fremtidige fællesskabsforanstaltninger

1. En gang om året forelægger Kommissionen det i artikel 25 omhandlede udvalg en vejledende plan vedrørende foranstaltninger med indvirkning på retsfor skrifterne på vandområdet, som Kommissionen har til hensigt at foreslå i den nærmeste fremtid, herunder eventuelle foranstaltninger, som skyldes strategier fastlagt i henhold til artikel 21. Kommissionen forelægger første gang en sådan plan senest den 31. december 1999.
2. Kommissionen tager dette direktiv op til fornyet overvejelse senest den 31. december 2013, og foreslår eventuelle nødvendige ændringer af det.

Artikel 24

Ændringer af direktivet

1. Bilag I, II, III, V, VIII og IX kan tilpasses til den videnskabelige og tekniske udvikling efter proceduren i artikel 25.
2. Med det formål at sende og behandle data, herunder statistiske og kartografiske data, kan der vedtages tekniske formater med henblik på stk. 1 efter proceduren i artikel 25.

Artikel 25

Udvalg

Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanter for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller er der ikke afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet inden udløbet af tre måneder regnet fra forslaget forelæggelse for Rådet, ikke truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

Artikel 26

Ophævelser

Følgende retsakter ophæves med virkning fra den 31. december 2007:

- direktiv 75/440/EØF,
- beslutning 77/795/EØF,
- direktiv 78/659/EØF,
- direktiv 79/869/EØF,
- direktiv 79/923/EØF,
- direktiv 80/68/EØF.

Artikel 27

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 1999. De underretter straks Kommissionen herom.

Når medlemsstaterne vedtager disse foranstaltninger, skal de indeholde en henvisning til dette direktiv, eller de skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for denne henvisning fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 28

Medlemsstaterne fastsætter de sanktioner, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelse af de nationale bestemmelser i henhold til dette direktiv, og skal træffe alle de nødvendige foranstaltninger for anvendelse af disse sanktioner. Sanktionerne skal være effektive, stå i forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen disse bestemmelser senest den i artikel 27, stk. 1, fastsatte dato, og de meddeler enhver senere ændring af dem snarest muligt.

Artikel 29

Ikrafttrædelse

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i De Europæiske Fællesskabers Tidende.

Artikel 30

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Rådets vegne

Formand

Bilag I

Oplysninger, der kræves med henblik på listen over ansvarlige myndigheder

1. Ifølge artikel 3, stk. 7, skal medlemsstaterne meddele følgende oplysninger om alle de ansvarlige myndigheder i hvert vandløbssystemdistrikt samt i hvert internationalt vandløbssystemdistrikt, hvori de deltager.
 - i. Den ansvarlige myndigheds navn og adresse - Det officielle navn og adresse på den myndighed, der er oprettet i medfør af artikel 3, stk. 2.
 - ii. Kontaktpersonens navn og titel - Navn og officiel titel på den embedsmand, hvortil al korrespondance skal sendes.
 - iii. Vandløbssystemdistriktets geografiske dækning - Navnene på de vigtigste vandløb inden for vandløbssystemdistriktet sammen med en nøjagtig beskrivelse af vandløbssystemdistriktets grænser til vands og til lands. Disse oplysninger bør så vidt muligt være tilgængelige til indførelse i det geografiske informationssystem (GIS) og/eller Kommissionens geografiske informationssystem (GISCO).
 - iv. Den ansvarlige myndigheds juridiske status - En beskrivelse af den ansvarlige myndigheds juridiske status og, hvis relevant, et resumé eller en kopi af dens vedtægter, oprettelsesakt eller lignende juridiske dokument.
 - v. Ansvar - En beskrivelse af hver ansvarlig myndigheds juridiske og administrative ansvar og dens rolle i hvert vandløbssystemdistrikt.
 - vi. Medlemsskab - Hvor den ansvarlige myndighed fungerer som et koordineringsorgan for andre ansvarlige myndigheder, kræves der en liste over disse organer sammen med et resumé over de institutionelle forhold, der er oprettet for at sikre koordination på en juridisk bindende måde af de foranstaltninger, der kræves i medfør af dette direktiv.
 - vii. Internationale forhold - Hvor et vandløbssystemdistrikt dækker mere end én medlemsstats territorium eller omfatter en ikke medlemsstats territorium, skal der udarbejdes et resumé over de institutionelle forhold, der er oprettet for at sikre koordination på en juridisk bindende måde af de foranstaltninger, der kræves i medfør af dette direktiv.

Bilag II

Analyse af vandløbssystemdistriktets særlige træk

1. Der fastsættes tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til analyse af vandløbssystemdistriktets særlige træk, som anført i artikel 5, stk. 1, og til økonomiske analyser af vandanvendelsen, som krævet i artikel 7, stk. 1.
2. De tekniske specifikationer skal omfatte et fælles format til forelæggelse af analysen af vandløbssystemdistriktets særlige træk og den økonomiske analyse af vandanvendelsen samt fælles regler for omfanget af de oplysninger, der skal medtages i det resumé, der kræves som led i forvaltningsplanen for vandløbssystemet.

De meddelte oplysninger bør så vidt muligt være tilgængelige til indførelse i det Geografiske Informationssystem (GIS) og/eller Kommissionens Geografiske Informationssystem (GISCO).

De ansvarlige myndigheders indsamling af oplysninger koordineres med de myndigheder, der er ansvarlige for de statistiske oplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med Fællesskabets retsforordninger om statistiske oplysninger, herunder navnlig med Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996⁷⁵ og Rådets forordning (EF) nr. 58/97 af 18. december 1996⁷⁶.

⁷⁵ EFT nr. L 310 af 30.11.1996, s. 1.

⁷⁶ EFT nr. L 14 af 17.1.1997, s. 1.

Bilag III

Vurdering af de menneskelige aktiviteter miljøvirkninger

1. De tekniske specifikationer skal omfatte et fælles format til forelæggelse af vurderingen af miljøvirkningerne af menneskelige aktiviteter og for fælles regler om mængden af de oplysninger, der skal indgå i det resumé, der kræves som led i forvaltningsplanen for vandløbssystemet.

De ansvarlige myndigheders indsamling af oplysninger koordineres med de myndigheder, der er ansvarlige for de statistiske oplysninger i medlemsstaterne i overensstemmelse med Fællesskabets retsforordninger om statistiske oplysninger, herunder navnlig med Rådets forordning (EF) nr. 2223/96 af 25. juni 1996⁷⁷ og Rådets forordning (EF) nr. 58/97 af 18. december 1996⁷⁸.

Hvis de tekniske specifikationer anfører mere end en metode, skal det sikres, at sådanne metoder giver sammenlignelige resultater.

2. Der fastsættes tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til at anslå udstrækning og lokalisering af punktkildeforurening med stoffer fra bilag VIII, baseret på de oplysninger, der bl.a. er indsamlet i medfør af følgende direktiver, men kan omfatte yderligere krav:
 - i. artikel 9 og 15 i direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (96/61/EF)⁷⁹,
 - ii. artikel 11 i direktivet om farlige stoffer (76/464/EØF)⁸⁰,
 - iii. artikel 15 og 17 i direktivet om behandling af byspildevand (91/271/EØF)⁸¹.
3. Der fastsættes tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til at anslå udstrækning og lokalisering af diffus forurening af stoffer opført i bilag VIII.
4. Der fastsættes tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til bestemmelse af de individuelle vandmasser, der måtte modtage forurening fra punktkilder og diffuse kilder som fastlagt under punkt 2 og 3 ovenfor.
5. Der fastsættes tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til at anslå mængden af:
 - i. indvinding til drikkevand,
 - ii. indvinding til landbrugsformål,
 - iii. indvinding til industribrug, og

⁷⁷ EFT nr. L 310 af 30.11.1996, s. 1.

⁷⁸ EFT nr. L 14 af 17.1.1997, s. 1.

⁷⁹ EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

⁸⁰ EFT nr. L 129 af 18.5.1976, s. 23.

⁸¹ EFT nr. L 135 af 21.5.1991, s. 40.

- iv. anden indvinding.
6. Der fastsættes tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til at anslå vandindvindingens:
- i. årlige efterspørgsel,
 - ii. sæsonmæssige variationer i efterspørgslen, og
 - iii. effektiviteten af vandets anvendelse.

Bilag IV

Beskyttede områder

1. Registret over beskyttede områder, der kræves i henhold til artikel 9, skal når det er relevant af hensyn til vandbeskyttelsen omfatte følgende typer beskyttede områder:
 - i. områder, der er udpeget til indvinding af drikkevand i medfør af artikel 8,
 - ii. områder, der er udpeget til beskyttelse af økonomisk vigtige akvatiske arter,
 - iii. vandmasser, der er udpeget til rekreative formål, herunder områder udpeget som badevandsområder i henhold til badevandsdirektivet (76/160/EØF)⁸²,
 - iv. næringsstoffølsomme områder, herunder områder udpeget som sårbare områder i medfør af nitratdirektivet (91/676/EØF)⁸³ og områder, der er udpeget som sårbare i medfør af direktivet om byspildevandsbehandling (91/271/EØF)⁸⁴, og
 - v. områder, der er udpeget til beskyttelse af levesteder eller arter, hvor opretholdelse eller forbedring af vandets status er en vigtig faktor i beskyttelsen heraf, herunder de relevante Natura 2000-lokaliteter udpeget efter naturtype-direktivet (92/43/EØF)⁸⁵ og fugledirektivet (79/409/EØF)⁸⁶.
2. Resumeet af registret, der kræves som led i forvaltningsplanen for vandløbssystemet, skal omfatte kort, der angiver beliggenheden af hvert beskyttet område og en beskrivelse af Fællesskabets, nationale og lokale retsfor skrifter, som ligger til grund for deres udpegelse. I tilfælde af vandmasser, der er udpeget i medfør af artikel 8, skal resumeet indeholde nærmere oplysninger om de miljøkvalitetsnormer, der er vedtaget, og den forventede behandlingsordning.

⁸² EFT nr. L 31 af 5.2.1976, s. 1.

⁸³ EFT nr. L 375 af 31.12.1991, s. 1.

⁸⁴ EFT nr. L 135 af 21.5.1991, s. 40.

⁸⁵ EFT nr. L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁸⁶ EFT nr. L 103 af 25.4.1979, s. 1.

Bilag V

Overvågning af overfladevandsstatus og grundvandsstatus

Overfladevand:

1. Med henblik på overvågning af overfladevands økologiske status fastsættes der tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til:
 - i. overvågning af alle betydelige overfladevandmasser og repræsentativ overvågning af alle andre overfladevandmasser,
 - ii. overvågning af vandmassens fysisk-kemiske, biologiske og fysiske egenskaber, herunder kvantitative aspekter, inklusive dynamiske elementer som sæsonmæssige variationer og naturlige udsving på lang sigt, idet der lægges størst vægt på de biologiske egenskaber,
 - iii. præsentering af overvågningsresultaterne i et fælles format eller efter en fælles model baseret på i hvor høj grad vandets status afviger fra den naturlige økologiske status eller, såfremt der er tale om kunstige vandmasser, fra deres maksimale økologiske potentiale,
 - iv. anvendelse af fem klasser til præsentering af den økologiske status, hvoraf de to højeste klasser skal være "høj økologisk status" og "god økologisk status".
2. Med henblik på overvågning af overfladevands kemiske status fastsættes der tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til:
 - i. overvågning af alt overfladevand omhandlet i bilag III, punkt 4, som kan være forurenet fra punktkilder eller diffuse kilder med stoffer anført i bilag VIII,
 - ii. anvendelse af fem klasser til præsentering af den kemiske status, hvoraf de to højeste klasser skal være "høj kemisk status" og "god kemisk status".

Grundvand:

3. Med henblik på overvågning af grundvands kvantitative status fastsættes der tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til:
 - i. overvågning af alt grundvand, der anvendes til indvinding af vand, og repræsentativ overvågning af alt andet grundvand,
 - ii. overvågning af grundvandsmængden, inklusive dynamiske elementer som sæsonmæssige variationer, naturlige udsving på lang sigt, indvindingshastighed (inklusive indirekte indvinding) og gendannelseshastighed,
 - iii. overvågning af virkninger, som ændringer i grundvandets egenskaber har på den økologiske status af tilknyttede overfladevandmasser og på tilknyttede terrestriske økosystemer,

- iv. valg af indikatorer, herunder naturlige forhold, til karakterisering af grundvands kvantitative status med henblik på bestemmelsen af "god kvantitativ status".
4. Med henblik på overvågning af grundvands kemiske status fastsættes der tekniske specifikationer for de metoder, der skal anvendes til:
- i. overvågning af alt grundvand omhandlet i bilag III, punkt 4, som kan være forurennet fra punktkilder eller diffuse kilder med stoffer anført i bilag VIII,
 - ii. overvågning i forskellige dybder,
 - iii. valg af indikatorer, herunder naturlige forhold, til karakterisering af grundvands kvalitative status med henblik på bestemmelsen af "god kvalitativ status".
5. Den samlede status af en enkelt grundvandsmasse baseres på den laveste af de to vurderinger, der foretages under punkt 3 og 4.

Overfladevand og grundvand:

6. Ved fastlæggelsen af tekniske specifikationer tages der hensyn til, at forskellige overvågningsmetoder kan være hensigtsmæssige afhængigt af vandmassens art, vandets lokalisering og, for såvidt angår overfladevand, de aspekter ved dets økologiske kvalitet, der undersøges. De tekniske specifikationer skal endvidere være fleksible, således at overvågningsmetoderne kan udvikle sig og forfines, samtidig med at resultaterne er sammenlignelige, selv om de hidrører fra forskellige metoder i tid og sted.

Der fastsættes tekniske specifikationer for overvågnings- og analysemetoder, herunder kriterier for målestationernes placering og målehyppigheden samt kvalitetsstyrings-systemer.

Såfremt de tekniske specifikationer peger på mere end én metode til et bestemt formål, skal det sikres at de pågældende metoder fører til sammenlignelige resultater.

De tekniske specifikationer skal omfatte bestemmelser til sikring af kvaliteten og bestemmelser om et fælles format for præsenteringen af resultaterne fra overvågningen af ferskvand og grundvand samt fælles regler om den mængde oplysninger, der skal medtages i det resumé, der kræves i forbindelse med forvaltningsplanen for vandløbssystemet.

Bilag VI

Liste over foranstaltninger, der skal medtages i foranstaltningsprogrammerne

Del A

1. Følgende er en liste over fællesskabsretsakter, der sammen med nationale og lokale retsforskrifter beskriver de grundlæggende foranstaltninger, der skal medtages i foranstaltningsprogrammerne i henhold til artikel 13, stk. 3, litra a):
 - i. badevandsdirektivet (76/160/EØF)⁸⁷,
 - ii. fugledirektivet (79/409/EØF)⁸⁸,
 - iii. drikkevandsdirektivet (80/778/EØF)⁸⁹,
 - iv. direktivet om risikoen for større uheld (Seveso-direktivet) (82/501/EØF)⁹⁰,
 - v. VVM-direktivet (direktivet om vurdering af virkning på miljøet) (85/337/EØF)⁹¹,
 - vi. renseslamdirektivet (86/278/EØF)⁹²,
 - vii. direktivet om rensning af byspildevand (91/271/EØF)⁹³,
 - viii. direktivet om plantebeskyttelsesmidler (91/414/EØF)⁹⁴,
 - ix. nitratdirektivet (91/676/EØF)⁹⁵,
 - x. naturtype-direktivet (92/43/EØF)⁹⁶,
 - xi. direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening (96/61/EF)⁹⁷,
 - xii. andre relevante retsakter.

Del B

1. Følgende er en ikke-udtømmende liste over supplerende foranstaltninger, som medlemsstaterne kan vælge at vedtage inden for hvert vandløbssystemdistrikt som led i de foranstaltningsprogrammer, der kræves i henhold til artikel 13, stk. 4):
 - i. retsakter,
 - ii. administrative ordninger,
 - iii. økonomiske instrumenter eller skatte- og afgiftsregler,
 - iv. forhandlede miljøaftaler,
 - v. emissionskontrol,
 - vi. adfærdskoder,
 - vii. indvindingskontrol,

⁸⁷ EFT nr. L 31 af 5.2.1976, s. 1.

⁸⁸ EFT nr. L 103 af 25.4.1979, s. 1.

⁸⁹ EFT nr. L 229 af 30.8.1990, s. 11.

⁹⁰ EFT nr. L 230 af 5.8.1982, s. 1.

⁹¹ EFT nr. L 175 af 5.7.1985, s. 40.

⁹² EFT nr. L 181 af 8.7.1986, s. 6.

⁹³ EFT nr. L 135 af 21.5.1991, s. 40.

⁹⁴ EFT nr. L 230 af 19.8.1991, s. 1.

⁹⁵ EFT nr. L 375 af 31.12.1991, s. 1.

⁹⁶ EFT nr. L 206 af 22.7.1992, s. 7.

⁹⁷ EFT nr. L 257 af 10.10.1996, s. 26.

- viii. foranstaltninger til forvaltning af efterspørgslen, herunder blandt andet fremme af afpasset landbrugsproduktion, såsom afgrøder med lavt vandforbrug i tørkeramte områder,
- ix. effektivitets- og genbrugsforanstaltninger, herunder blandt andet fremme af vandeffektive teknologier i industrien og vandbesparende vandingsmetoder,
- x. bygge- og anlægsprojekter,
- xi. afsaltningsanlæg,
- xii. genopretningsprojekter,
- xiii. kunstig gendannelse af grundvandsmagasiner,
- xiv. uddannelsesprojekter,
- xv. forsknings-, udviklings- og demonstrationsprojekter,
- xvi. andre relevante foranstaltninger.

Bilag VII

Forvaltningsplaner for vandløbssystemer

1. Forvaltningsplanen for et vandløbssystem skal omfatte følgende elementer:
 - i. et resumé af de oplysninger der meddeles til Kommissionen i henhold til artikel 7, stk. 3,
 - ii. et resumé af de miljømålsætninger, der vedtages i henhold til artikel 4,
 - iii. et resumé af den analyse af vandløbssystemdistriktets særlige træk, der kræves i artikel 5,
 - iv. et resumé af den vurdering af de menneskelige aktiviteter miljøvirkninger, der kræves i artikel 6,
 - v. et resumé af den økonomiske analyse af vandandvendelsen inden for vandløbssystemdistriktet, der kræves i artikel 7,
 - vi. et resumé af det register over udpegede beskyttede områder, der er nævnt i artikel 9,
 - vii. et resumé af resultaterne fra de overvågningsprogrammer, der gennemføres i henhold til artikel 10 og 11,
 - viii. et resumé af de foranstaltningsprogrammer, der vedtages i henhold til artikel 13, inklusive:
 - a) for så vidt angår de foranstaltninger, der er beskrevet i artikel 13, stk. 3, litra a), en beskrivelse af Det Europæiske Fællesskabs, medlemsstatens eller lokale retsfor skrifter, som foranstaltningerne har hjemmel i, sammen med nærmere redegørelse for, hvorledes de er, eller vil blive, gennemført inden for vandløbssystemdistriktet,
 - b) et resumé af de foranstaltninger, der er truffet for at gennemføre den betaling for vandbruget, der kræves i artikel 12 og artikel 13, stk. 3, litra b),
 - c) et resumé af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 13, stk. 3, litra c), for at opfylde de miljøkvalitetsnormer, der er fastlagt i henhold til artikel 8, stk. 2,
 - d) et resumé af de foranstaltninger, der er truffet i henhold til artikel 13, stk. 3, litra d), for vandmasser med en kemisk status, der ligger under "god",
 - e) nærmere oplysninger om de foranstaltninger til kontrol med indvindingen, der er vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 3, litra e), og, hvor der ikke er vedtaget sådanne foranstaltninger, begrundelse for denne undtagelse,
 - f) nærmere oplysninger om de ekstraforanstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 3, litra f), og
 - g) nærmere oplysninger om de supplerende foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 13, stk. 4,

inklusive, i hvert af ovennævnte tilfælde, angivelse af, hvilke personer eller organisationer der er ansvarlige for iværksættelsen af de forskellige foranstaltninger med en tidsplan for deres påregnede gennemførelse, og

- ix. et resumé af de foranstaltninger, der i henhold til artikel 19 træffes for at begrænse virkningerne fra forureningsuheld.
2. Den første ajourføring af forvaltningsplanen for vandløbssystemet og alle senere planer skal endvidere indeholde:
- i. et resumé af eventuelle ændringer eller ajourføringer foretaget efter offentliggørelsen af den tidligere version af forvaltningsplanen for vandløbssystemet,
 - ii. en vurdering af de fremskridt, der er opnået hen mod opnåelsen af miljømålsætningerne, og en redegørelse for eventuelle miljømålsætninger, der ikke er nået,
 - iii. et resumé af, og en redegørelse for, eventuelle foranstaltninger, der var planlagt i den tidligere version af forvaltningsplanen for vandløbssystemet, men som ikke blev iværksat, og
 - iv. et resumé af eventuelle yderligere midlertidige foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 14 siden offentliggørelsen af den tidligere version af forvaltningsplanen for vandløbssystemet.
3. Forvaltningsplanen for vandløbssystemet skal indeholde et resumé af resultaterne fra de offentlige høringer, der er gennemført i forbindelse med udkastet til planen i henhold til artikel 17, sammen med et resumé af de ændringer, som høringen medførte.
4. Forvaltningsplanen for vandløbssystemet skal indeholde henvisninger til eventuelle planer og programmer som dem, der er omhandlet i artikel 18.
5. Forvaltningsplanen for vandløbssystemet skal også indeholde eventuelle anbefalinger til medlemsstatens eller Fællesskabets handling vedtaget ifølge artikel 15.

Bilag VIII

Forurenende stoffer

1. Organiske halogenforbindelser og stoffer, der kan danne sådanne forbindelser i vandmiljøet.
2. Organiske fosforforbindelser.
3. Organiske tinforbindelser.
4. Stoffer og præparater, som har vist sig at have kræftfremkaldende eller mutagene egenskaber eller egenskaber, som kan påvirke reproduktionen i eller via vandmiljøet.
5. Persistente kulbrinter og persistente og bioakkumulerbare organiske toksiske stoffer.
6. Cyanider.
7. Metaller og metalforbindelser.
8. Arsen og arsenforbindelser.
9. Biocider og plantebeskyttelsesmidler.
10. Opslemmede stoffer.
11. Stoffer, som bidrager til eutrofiering (navnlig nitrater og fosfater).
12. Stoffer, som har negativ indflydelse på iltbalancen (og kan måles ved parametre som BOD, COD osv.).

Bilag IX

Kriterier for udvælgelsen af de stoffer, der først og fremmest skal undersøges for at se, om de udgør nogen risiko for vandmiljøet, og hvorvidt det er hensigtsmæssigt, at Kommissionen udvikler en særlig strategi for at kontrollere emissionen af dem til vandmiljøet

Stoffer eller grupper af stoffer,

1. der har vist sig at have uacceptable virkninger i vandmiljøet, eller hvor der kraftige tegn på en sådan risiko,
2. der findes meget udbredt et eller flere steder i vandmiljøet,
3. der når frem til vandmiljøet fra mange forskellige kilder ad en række forskellige kanaler.

Bilag X

Miljøkvalitetsnormer

1. De "kvalitetsmålsætninger", der er fastlagt under datterdirektiverne til direktivet om farlige stoffer (76/464/EØF)⁹⁸ betragtes i dette direktiv som miljøkvalitetsnormer. De er fastlagt i følgende direktiver:
 - i. direktivet om udledninger af kviksølv (82/176/EØF)⁹⁹,
 - ii. direktivet om udledninger af cadmium (83/513/EØF)¹⁰⁰,
 - iii. kviksølvdirektivet (84/156/EØF)¹⁰¹,
 - iv. direktivet om udledninger af hexachlorcyklohexan (84/491/EØF)¹⁰²,
 - v. direktivet om udledninger af farlige stoffer (86/280/EØF)¹⁰³.

⁹⁸ EFT nr. L 129 af 18.5.1976, s. 23.

⁹⁹ EFT nr. L 81 af 27.3.1982, s. 29.

¹⁰⁰ EFT nr. L 291 af 24.10.1983, s. 1.

¹⁰¹ EFT nr. L 74 af 17.3.1984, s. 49.

¹⁰² EFT nr. L 274 af 17.10.1984, s. 11.

¹⁰³ EFT nr. L 181 af 4.7.1986, s. 16.

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Kommissionens forslag til Rådets direktiv om rammerne for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger

2. BUDGETPOST

B4-304

3. RETSGRUNDLAG

- EU-traktatens artikel 130 S, stk. 1.
- Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse om et handlingsprogram for integreret beskyttelse og forvaltning af grundvand (EFT nr. C 355 af 25.11.1996, s. 1).

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

Direktivet har tre målsætninger, som ønskes nået senest år 2010:

- at opnå god overfladevandsstatus i alt overfladevand
- at opnå god grundvandsstatus i alt grundvand
- at opfylde alle normer og målsætninger i forbindelse med områder, der kræver særlig beskyttelse, herunder vand til drikkevandsindvinding.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens forlængelse/fornyelse

Direktivet kræver

af medlemsstaterne

- At de vedtager og gennemfører forvaltningsplaner for vandløbssystemer inden december 2004. Planerne skal omfatte alle planlagte fornødne foranstaltninger for at opnå en god status for overfladevand og grundvand.
- At de hvert sjette år reviderer forvaltningsplanerne for vandløbssystemerne.

Følgende hovedforanstaltninger skal sikre gennemførelsen af direktivets bestemmelser:

- Gennemførelse af princippet med brugerbetaling med fuld omkostningsdækning for al anvendelse af vand inden år 2010 (indvinding, forsyning, forbrug, indsamling, behandling og andre anvendelsesformål).
- Udpegning af vandområder bestemt til drikkevandsindvinding inden december 2000.
- Analyse af vandløbssystemdistriktets særlige træk inden december 2001.
 - menneskelige aktiviteter indvirkning på miljøet
 - fuldstændig registrering af beskyttede områder
 - etablering af overvågningsprogrammer vedrørende vandstatus
 - fuldstændig økonomisk analyse af anvendelse af vand.

af Kommissionen

- At de reviderer direktivet inden den 31. december 2013.

Følgende foranstaltninger for at støtte og føre tilsyn med direktivets gennemførelse skal indledes senest 1998:

- Udarbejdelse af tekniske specifikationer til direktivets bilag:
 - for overvågning af vandkvalitet og vandmængde inden den 31. december 1999
 - for kvalitativ og kvantitativ vurdering af forurening fra punktkilder og fra diffuse kilder inden den 31. december 1999
 - for analyse af vandløbssystemdistriktets særlige fysiske, demografiske og økonomiske træk inden den 31. december 1999
 - for identificering af sektorer, hvor det er hensigtsmæssigt at anvende økonomiske instrumenter i vandpolitikken.
- Evaluering og offentliggørelse af seksårige rapporter om gennemførelsen af direktivet inden den 31. december 2006.
- Forelæggelse af Kommissionens årlig vejledende plan for planlagte forslag til foranstaltninger vedrørende beskyttelse og anvendelse af vand inden den 31. december 1999.
- Vedtagelse af eventuelle beslutninger, hvor medlemsstaterne ikke er nået til enighed om grænseoverskridende beskyttelse og anvendelse af vand.
- Eventuelle forhandlinger med tredjelande om grænseoverskridende beskyttelse og anvendelse af vand.

- Evaluering af medlemsstaternes eventuelle dispensationer fra direktivets generelle bestemmelser.
- Indtage formandskabet i forskriftudvalgets møder.
- Arrangere konferencer hvert andet år for vandeksperter, vandbrugere og vandmyndigheder fra år 2000 eller senere alt efter omstændighederne.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE/INDTÆGTERNE

5.1 Ikke-obligatoriske udgifter

5.2 Opdelte bevillinger

6. UDGIFTERNES/INDTÆGTERNES ART

Udgifter:

- Teknisk og videnskabeligt arbejde i forbindelse med:
 - udvikling af en ensartet ordning, så overvågningsprogrammerne bliver sammenlignelige
 - fastlæggelse af de nærmere enkeltheder i bilagene om karakterisering og analyse af miljømæssige og økonomiske parametre
 - offentliggørelse af rapporter om direktivets gennemførelse
 - eventuel opstilling af Kommissionens strategier med henblik på bekæmpelse af forurenende stoffer.

7. FINANSIELLE VIRKNINGER

7.1 Beregningsmetode for de samlede omkostninger ved foranstaltningen (fastlæggelse af gennemsnitsomkostningerne pr. enhed)

Vedr.: undersøgelser. De krævede undersøgelser vedrørende teknisk-videnskabelig bistand til specifikationerne i bilagene vil hovedsagelig omfatte de forskellige undersøgelser, der var planlagt under det foreslåede direktiv om vandområdets økologiske kvalitet (KOM(93) 680 endelig udg.), som vil blive ophævet og erstattet af dette forslag. Der er taget højde for undersøgelserne på budgettet for 1997.

Vedr.: rapporter. Ved dette forslag ophæves 4 eksisterende direktiver og en beslutning, som kræver 5 rapporter, nemlig Rådets direktiv 75/440/EØF, 78/659/EØF, 79/923/EØF, 80/68/EØF og Rådets beslutning 77/795/EØF. Forslaget erstatter også den rapport, der kræves under det foreslåede direktiv om vandområdets økologiske kvalitet (KOM(93) 680 endelig udg.), som vil blive ophævet. Endvidere skal rapporteringen foregå efter en seksårig cyklus i stedet for en treårig cyklus, hvilket medfører færre udgifter.

7.2 Omkostningernes fordeling på foranstaltningens elementer

Forpligtelsesbevillinger i mio ECU (i løbende priser)

Fordeling	år n 1997	n + 9	n + 15	I alt
Teknisk og videnskabelig bistand til specifikationerne i bilagene (undersøgelser):				
a) undersøgelser vedrørende fuld omkostningsdækning for anvendelse af vand	0,15			0,15
b) undersøgelser vedrørende karakterisering af forurening fra punktkilder og diffuse kilder og andre miljøvirkninger fra menneskelige aktiviteter	0,05			0,05
c) undersøgelser vedrørende metoder til overvågning af overfladevands og grundvands kemisk og økologisk status	0,1			0,1
Kommissionens rapport hvert sjette år fra år 2006		0,3	0,3	0,6
I alt	0,3	0,3	0,3	0,9

7.3 Vejledende forfaldsplan for bevillingerne

	mio ECU			
	år n 1997	n + 9	n + 15	I ALT
Forpligtelsesbevillinger	0,3	0,3	0,3	0,9
Betalingsbevillinger				
år n 1997	0,125			
n + 1	0,175			
n + 9		0,3		
n + 15			0,3	
n + 21				
n + 27				
n + 33 og følgende år				
I ALT	0,3	0,3	0,3	0,9

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

- Det vil udtrykkeligt blive fastsat i kontrakterne, at alt det udførte arbejde er Kommissionens ejendom.
- Den endelige betaling til kontrahenterne vil først finde sted efter modtagelsen og gennemgangen af de bestilte rapporter og tjenesteydelser.

9. OPLYSNINGER OM COST/EFFECTIVENESS

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

Under det generelle mål for opnåelse af en god vandstatus for overfladevand og grundvand, kan yderligere nævnes: øget beskyttelse af menneskers vandbehov, økosystemer og vand til erhvervsformål.

Specifikke mål:

- Forebyggelse af yderligere forringelse af vandets status og beskyttelse og forbedring af vandøkosystemers status samt, med hensyn til deres vandbehov, også terrestriske økosystemer.
- Fremme af bæredygtigt vandforbrug baseret på langsigtet planlægning af de tilgængelige ressourcer.
- Sikring af tilstrækkelig forsyning med vand af god kvalitet til drikkevand og til erhvervsformål.
- Udpegning af en administrativ struktur, der kan sikre en sammenhængende og gennemskuelig administration af alt vand.
- Involvering og høring af vandbrugere og offentligheden ved forberedelsen af foranstaltninger.
- Indføre brugerbetaling med fuld omkostningsdækning for al anvendelse af vand.
- Etablering af en sammenhængende ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger, der integrerer Fællesskabets politik på områder af betydning for vandforvaltningen.

Der foreligger ikke tilstrækkelige oplysninger om vandets status, og gennemførelsen af direktivet bliver en fortløbende proces med indsamling af oplysninger for at overvåge og vurdere virkningen på vandets status og anvendelsen af vand. Yderligere kvantificering af de opregnede specifikke mål vil blive foretaget som en løbende proces, i nært samarbejde med medlemsstaterne, under gennemførelsen af direktivet. Kvantificeringen vil afhænge af involveringen på lokalt plan i medlemsstaterne, da "god vandstatus" varierer afhængigt af de særlige hydrologiske, geologiske og klimatiske forhold og de socioøkonomiske rammer for anvendelsen af vandet.

Målgruppen for direktivet er:

- Nuværende og kommende vandbrugere, som afhænger af vand af "god status", vil få glæde af en bæredygtig forvaltning af vandressourcer, først og fremmest ved en tilstrækkelig forsyning af god kvalitet med

drikkevand og vand til levnedsmiddelproduktion og andre industriprocesser, til landbrugsproduktion, fiskeri og dambrug, turisme samt til rekreative og andre formål.

- Nedstrøms vandbrugere, som får en mere ligelig adgang til vand.
- Vandbrugere, som for øjeblikket krydsfinansierer hinanden, og som skulle få en mere ligelig betalingsstruktur, f. eks. husholdninger, der for øjeblikket betaler tilskud til industrien eller omvendt, skatteydere, der betaler tilskud gennem direkte statsstøtte eller skjulte krydssubsidier.
- Private og offentlige administrationer, som skulle opnå bedre omkostningseffektivitet i deres administrative procedurer som følge af integration og sammenhæng i vandforvaltningen.
- Plante- og dyrearters biodiversitet i vandøkosystemer.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

Et konstant pres mod og en nedadgående tendens i vandets status i Fællesskabet gør det nødvendigt med en bedre integration og sammenhæng i Fællesskabets vandbeskyttelse og vandforvaltning. Dette direktiv giver en ramme, hvor der kan ske en samordning og til dels en erstatning af det eksisterende net af særlige retsfor skrifter for vandressourcerne vedtaget af Fællesskabet og medlemsstaterne.

Nærhedsprincippet

- Fællesskabets nuværende retsfor skrifter vil blive integreret inden for en sammenhængende ramme, som omfatter alle kvalitets- og mængdeaspekter ved vandressourcerne samt bevirker en kombineret indfaldsvinkel til kontrollen med emissioner til vandmiljøet ved hjælp af emissionsgrænseværdier og miljøkvalitetsnormer. Der er blevet fastlagt en sammenhængende række fælles definitioner og overvågningsmetoder. Behovet for en overordnet koordinering af vandstatusproblemer på tværs af grænserne og sammen med tredjelande under internationale konventioner kan ligeledes kun imødekommes på fællesskabsplan.
- Inden for denne ramme vil beslutningerne, for at tage hensyn til de forskellige situationer i de forskellige medlemsstater, blive truffet så nært som muligt ved det sted, hvor vandet anvendes eller påvirkes. Der vil blive lagt særlig vægt på foranstaltninger omfattet af medlemsstaternes ansvar ved opstilling af særlige foranstaltningsprogrammer inden for en overordnet forvaltningsplan. Det kræves endvidere i direktivet, at de berørte parter, herunder vandbrugere og den brede offentlighed, involveres under udarbejdelsen af sådanne planer, og hermed opnås der større gennemsigtighed.

Foranstaltningens omkostningseffektivitet

Indførelsen af en sammenhængende ramme for vandforvaltning forventes at føre til øget omkostningseffektivitet i de administrative procedurer som følge af samordning af foranstaltninger, bedre informationsbaggrund og undgåelse af dobbeltarbejde.

Betaling for anvendelse af vand med fuld omkostningsdækning, og hvor det er muligt inklusive ekstra miljø- og ressourceomkostninger, vil føre til øget omkostningseffektivitet ved anvendelsen af vand, samt til bedre beskyttelse og fornuftigere anvendelse af vand.

I betragtning af de meget forskellige forhold og behov i Fællesskabets forskellige regioner og afhængigt af, hvor langt man er nået med gennemførelsen af de eksisterende forpligtelser til beskyttelse af vandet, vil omkostningseffektiviteten sandsynligvis variere en del. Omkostningseffektive løsninger til forureningsbekæmpelse og vandindvinding kan variere tilsvarende. Direktivets proceduremæssige karakter sikrer fleksibilitet ved gennemførelsen af princippet med fuldt omkostningsdækkende priser og medregning af miljø- og ressourceomkostninger inden år 2016.

Opnåelsen af god vandstatus afhænger i udstrakt grad på den fuldstændige gennemførelse af alle eksisterende fællesskabsretsakter om vandbeskyttelse, herunder navnlig direktivet om rensning af byspildevand (91/271/EØF), nitratdirektivet (91/676/EØF) og direktivet om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening i 1996 (96/61/EF). Afhængigt af gennemførelsen af disse direktiver og de lokale forhold kan der blive behov for yderligere foranstaltninger, hvis art og omfang vil variere med de særlige forhold.

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

Der er klare måldatoer for opnåelsen af direktivets målsætninger.

Kommissionen vil, i nært samarbejde med medlemsstaterne og Det Europæiske Miljøagentur, og med involvering af vandbrugere og den brede offentlighed, overvåge udviklingen i vandets status. Kommissionen vil få forelagt rapporter hvert sjette år. Kommissionen vil rapportere årligt om eventuelle planlagte forslag om bedre vandbeskyttelse i lyset af udviklingen.

Medlemsstaterne har pligt til at iværksætte alle programmer for de påtænkte foranstaltninger, der er nødvendige for at opnå god status for alle vandressourcer inden år 2007 i form af forvaltningsplaner for vandløbssystemerne. Disse planer skal revideres hvert sjette år.

Medlemsstaterne har pligt til at sørge for fuld anvendelse af princippet med priser med fuld omkostningsdækning, og hvor det er muligt at kræve betaling, som også repræsenterer miljø- og ressourceomkostninger, inden år 2010.

Medlemsstaterne har pligt til at opstille programmer for overvågning af vandets status. Medlemsstaterne har endvidere pligt til offentlig høring om planer og resultater i form af seksårlig revision af programmer og opera-

tionelle foranstaltninger med henblik på anvendelsen af reglerne i direktivet. Rapporter om udviklingen skal være offentligt tilgængelige og sendes til Kommissionen hvert sjette år.

Direktivet indfører fælles definitioner og analyse- og overvågningsmetoder, som gør det muligt at sammenligne indsats og resultater.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (Budgettets sektion III, Del A)

Den faktiske mobilisering af de fornødne administrative ressourcer vil afhænge af Kommissionens årlige beslutning om tildeling af midler, under hensyntagen til antallet af ansatte og yderligere beløb som budgetmyndigheden måtte godkende.

10.1 Virkninger for antallet af ansatte

Personalet forøges ikke, 1 tjenestemand og 1 midlertidigt ansat figurerer allerede på budgettet.

Stillingens art		Personale til forvaltning af foranstaltningen		Oprindelse		Varighed
		<u>Permanente stillinger</u>	<u>Midlertidige stillinger</u>	Eksisterende ressourcer i pågældende GD eller afdeling	Yderligere ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	1	1	2	0	Midlertidig stilling: 1997-1999
	B	0	0	0	0	
	C	½	0	½	0	
Andre ressourcer		0	0	0	0	
I alt		1 ½	1	2 ½	0	

10.2 Samlet finansiel virkning fra yderligere menneskelige ressourcer

ECU (løbende priser)

	Beløb	Beregningsmetode
Tjenestemænd	0	
Midlertidigt personale	0	
Andre ressourcer (anfør budgetkonto)	0	
	0	
I alt	0	

10.3 Stigning i andre administrative udgifter som følge af foranstaltningen

ECU (løbende priser)

Budgetkonto	Beløb	Beregningsmetode
Moder i artikel 26-udvalget (en eller to gange om året) fra 1998	20 500 ECU	10 250 ECU/mode x 2 moder/år
Konference hvert andet år fra 2000	25 000 ECU	50 000 ECU/konference hvert andet år. 200 deltagere, mødelokaler (Bruxelles), tolkning, dokumenter
Årligt gennemsnit fra år 2000	45 500 ECU	

ISSN 0254-1459

KOM(97) 49 endelig udg.

DOKUMENTER

DA

14

Katalognummer: CB-CO-97-079-DA-C

ISBN 92-78-16370-8

Kontoret for De Europæiske Fællesskabers Officielle Publikationer
L-2985 Luxembourg